RUH DÜNYASI

İÇİNDEKİLER

- Sevgili Dostlar
- Gayemiz Ne Olmalı
- Uyuyan Ruh Kuvvetleri
- Geliş (şiir)
- Duanın kabul olması için
- Olgun Şahsiyet
- Bizden Bize (şiir)
- Dr. Bedri Ruhselman ve vazifesi
- İnsanlar Dünyaya bir çok defa gelirler
- İnsanlar Allahın Çocukları mıdır?
- Birbirini tamamlıyan Dinler
- Ölüm İnsanları hürriyete kavuşturur
- Düşünce Dünyasında Maceralar
- İşte Evim
- Ruhlarla Nasıl Konuşulur?
- Ölmüş Gül Dalı
- Ol Cennetin Irmakları
- Ahiretten Sahneler
- Ruh Fotoğrafları
- Kâinat Yolcusu İnsan
- Sarı Kasalotların Ülkesinde
- Gazetelerdeki Ruhi Haberler
- Okuyuculara

İNSANLAR DÜNYAYA

UZUN ÖMÜRLER

TEKRAR TEKRAR GELİRLER

ŞUBAT 1964 Sayı: 13 — Cilt: 2 Fiatı 150

Başımızın
TACI...
SIERA
Dikiş- Nakış Makinesi
TÜRKİYEDE İLK DEFA
MÜESSESEMİZ TARAFINDAN
30 SENE GARANTİ EDİLDİ
İğneye iplik geçirme
tertibatı vardır.
EMSALLERİYLE
MUKAYESE KABUL
ETMEZ
SIERA
Batı REKLÂM
M. GAZANFER
ELİAÇIKLAR KOLLEKTİF ŞİRKETİ
Sirkeci, Ankara cad. No. 118
Tel.: 22 39 94

RUH DÜNYASI

Her ayın ilk haftası çıkan İLMİ, RUHİ MORAL ve KÜLTÜREL DERGİ

PSYCHIC WORLD

ŞUBAT, 1964

SAYI : 13

Cilt : 2

Fiyatı : 150 Kuruş
Yıllık Abone: 18 Lira

★

Haberleşme ve Abone Adresi :
RUH DÜNYASI
P.K. 140 - İSTANBUL

★

VAZİFE AİLESİ:
Ord. Prof. Dr. Sadi Irmak
Doç. Dr. Ayhan Songar
Jale Gizer, Oktay Gürsoy
R. Eroğlu - Hâzım Akalın
Aydoğan Tuncer
Dr. Abidin Kayserilioğlu
Necdet Ünseli
Hikmet Penbecioğlu
Dr. Muammer Bilge
M. Ziya Kayserilioğlu
Suzan O. Batten
Hasan Yeşilırmak
Kâmuran Tüzer
Bedia N. Güreli
Ahmet ve Orhan
Ressam: Samim Utkun

Sahibi, Mesulü ve Yazı İşleri Müdürü
Dr. REFET KAYSERİLİOĞLU

★

İdarehane :
Taksim, Talimhane, Lamartin Cad. 26. Şenyuva Ap. Daire 3
İSTANBUL
Tel. : 47 61 79
Dizgi ve iç siyah baskı
TÜRKİYE BASIMEVİ
31.1.1964
Kapak Baskısı :
MODEL MATBAA

Sevgili Dostlar,

Hepimizin mecmuası olan RUH DÜNYASI bu sayısiyle iki yaşına basıyor. Geride bıraktığımız bir seneye şöyle bir dönüp bakarsak orada bizlerin hergün artan gayretlerimizi, her defasında daha güzel, daha güzel bir RUH DÜNYASI sunma çabalarımızı, sizin de hergün artan takdir ve sevgilerinizi, sabırsızlıkla yeni sayıları bekleyişlerinizi göreceğiz. Gelecek yeni sayılar daha güzel olacak, sevgileriniz daha gürleşecek, RUH DÜNYASI'nın dostlarını artırma çabalarınız daha fazla olacak ve eminiz ki gelecek sayılarda RUH DÜNYASI'nı okuyanların sayısı çok artacaktır.

Biz ne istiyoruz, ne demek istiyoruz? Gerek ilim çevrelerinde, gerekse din çevrelerinde bize karşı bazı tereddütlerin zaman zaman izhar edildiğini görmüyor değiliz. İlim çevrelerinde: «Acaba bunlar ilme aykırı bir tutum içinde midirler? Ruhtan, Allahtan bahsetmeleri, ahiretten haber vermeleri gizli bir din yayıcılığı mıdır? Acaba bunlar insanları uyuşturacak şeyleri mi yaymaktadırlar?» Dindarlar da bir kuşku içindeler: «Acaba bunlar dinsiz midirler, yoksa İslâmiyete aykırı bir tutum içinde midirler? Söyledikleri bazı şeyler, meselâ tekrar dünyaya gelme dine aykırı gibi, bunların Allahı nasıl bir Allah?.»

Burada bir iki kelimeyle bu iki zümreye de cevap vermek çok güç. Yalnız şu kadarını söyliyelim ki biz ne ilme, ne de dine aykırı bir tutum içindeyiz. HER IKI TARAFIN AŞIRILIKLARINI VE TAASSUBLARINI ATARAK, HER IKI TARAFA DA AYKIRI OLMAYAN AYDINLIK BIR ORTA YOLDA YÜRÜYORUZ. Esasen din ve ilmin birbirine zıt gibi görülmesi veya böyle gösterilmeye çalışılması ne hatalı bir davranıştır!?. Bunlar ikisi birbirinin tamamlayıcısıdırlar.

Biz ilim medotlarıyla insanın öz benliğini inceliyor, onun dünya hayatının gayesini, ölümünün manâsını, ölümden sonraki hayatının ne biçim şey olduğunu anlamaya ve anlatmaya çalışıyoruz. Bu bir ilim değil midir? İlimdir, hem de ilimlerin en lüzumlularından ve en mühimlerinin başında gelen bir ilimdir. Çünkü bu ilmin gayesi gerçekleşirse insanlar hem dünyada, hem de dünyadan sonra mesut olurlar. Birbirlerini daha çok severler, ölümden, yok olmaktan duydukları korkudan kurtulurlar. Yalnız karın doyurmakla, maddî ihtiyaçların tatmini ile insanların mesut olamadığını, dünyanın huzura ve üstünlüğe ulaşamadığını

(Devamı 5. Sayfada)

Gayemiz Ne Olmalı?

Dr. Refet KAYSERİLİOĞLU

Dünyada büyük değişiklikler olmaktadır. Batı maddî yönden ileri merhalelere ulaşmış, eksik bıraktığı ruhî hamlelerini yapmaya başlamıştır. Esasen moral yönden ve insanlık yönünden oldukça ilerlemişlerdir. Uzak-doğu insanlık yönünden batıyı bir asır geriden takip ediyor. Fakat teknik yönden onunla aynı hizaya gelme yarışı içindedir. Ortadoğu da bulunan ülkemiz, ne uzak doğunun insanî yönden gösterdiği geri seviyede, ne batının insanî seviyesine yükselmiş halde. Teknik yönden ise her ikisinden de geri halde. O yüzden geri kalmış ülke deniyor. Oysa insanî yönden pek geri sayılmaz. Memleketimizin hem teknik hamlelerini artırması, iktisadî ve sosyal reformlarını kısa zamanda tamamlaması, hem de moral değerleri takviye etmesi, ve maddî ilmin tamamlayıcısı olarak bütün dünyada gelişmeye başlıyan ruhî ilimler yönünden, imkânlarından da faydalanarak hamleler yapması gerekmektedir.

GÖRÜLMESİ GEREKEN GERÇEK

Dünyanın ötesinde bir ruh âleminin maddenin yanında bir ruhun mevcut olduğu bilmek veya kabul etmek neden lüzumludur? Bir kere bu hayalî bir şey de, biz bunu kabullenirsek iyi olur gibi, bir durum yoktur ortada. Bu mevcut olan içimize sinmiş olan ve yolumuzda duran bir gerçektir. **Ruh ve ruhlar âlemi kabul edilmesi faydalı bir doğma veya bir faraziye değil, görülmesi ve bilinmesi gereken bir gerçektir.** Onun için kabul edilecek ve inanılacak bir şey yok, bilinecek ve öğrenilecek bir gerçek var. Bugüne kadar aman ruhlara inanın, ruhlarla konuşulduğunu kabul edin diyenler buradaki gerçeği kendileri de tam net olarak görememişlerdir **.Ortada inanılacak değil, görülecek ve öğrenilecek bir gerçek var.**

Bu gerçeği görmek şimdiki huzur ve saadetimiz için şart olduğu gibi hayatımızın emniyet ve selâmetle devamı için de **kaçınılamaz bir zarurettir. Bir yola çıkan, o yolun üzerinde nelerle karşılaşacağını, yolunda hangi durakların, hangi çeşme veya pınarın, hangi şehirlerin ve nihayet hangi tehlike ve uçurumların olduğunu bilmek zorundadır.** Bunları bilmeden ve öğrenmeden o yola koyulan her an neyle karşılaşacağından haber-

siz, her an telâş ve endişe içinde olur. Belki bu arada talihin yardımı ile kazasız, belâsız hedefine ulaşabilir. Fakat çeşitli kazalara, belâlara uğraması, eşkiyaların hücumuna maruz kalması, uçuruma yuvarlanması, bir vasıtaya çarpması ihtimali daha fazladır. Çünkü gittiği yolu bilmediği gibi, yolda gitmenin usulünü, trafik işaretlerinin manâsını da bilmiyor. Bunları kısmen görse bile değer vermiyor, boş ver deyip gidiyor. Böyle bir insanın selâmetle hedefine ulaşması tesadüflere daha doğrusu ilâhi himaye'ere bağlıdır. Ama bu himayeler de lâyık olmayana herzaman yapılıp durmaz. Bir akıl, bir izan ve bir sezgi sahibi olduğumuza göre yolumuzu görüp öğrenmemiz ve ona göre tedbirler almamız da bize düşer.

YOLUN NIZAMI

Çağdaş uygarlık seviyesine çıkmamız, onların başarı sağladıkları, deneyip doğruluğunu ortaya koydukları sosyal ve iktisadî metodları ve ilmi prensipleri benimsememiz şarttır. Fakat medenî milletlerin bugüne kadar görmeyip inkâr edip de yeni yeni varlığını sezmeye ve görmeye başladıkları ruhî gerçekleri de aynı anda görür ve öğrenirsek hem maddî kalkınmamız daha hızlı olur, hem de dünyadaki mesut ruhî hamlelerin öncülerinden oluruz.

Artık medenî insanlık öyle bir noktaya geldi ki bu noktada ruhu ve ruh âlemini görmek çok kolaylaştı. İlâhi nizamın istediği insanî davranışlar gittikçe yaygın bir hal almaya başladı. Vatandaşlıktan öte bir insan kardeşliği bütün zihinlerde ve kalplerde tatlı yankılar uyandırmaya başladı. Kardeşliği, yardımı, hizmeti ve sevgiyi telkin ve tavsiye eden yeni sesler ortalığı kaplamaya başladı... Her ülkede dosdoğru yükselen, üstün kaliteli gürbüz fidanlar duruma hâkim olmaya başladı. **Dünyadaki ortam üstün** bilgileri olmaya, ruhî gerçekleri daha net görüp benimsemeye hazır bir hale geldi. İnsanlığın altın devri pek uzakta değildir. Fakat o devre ulaşmak için çiğnenecek yollar, çekilecek ıstıraplar, işkenceler, harpler ve kıtaller var arada. Ama bu kara bulutlar ve onların getireceği felâketler çabuk geçecek, insanlığın ömrüne göre çok çabuk geçecektir. Çünkü bütün dünya uyanıyor ve manevî değerlere yöneliyor.

BIZE DÜŞEN VAZIFE

İnsanlık bir büyük ağaçtır. Her fert bu ağacın bir hücresi ve yapraklarıdır. Milletler ağacın irili ufaklı dallarıdır. Her millet ve her fert bu ağaçtan devamlı beslenmekte ve hayatını devam ettirmektedir. Böylece her fert veya millet insanlık ağacına karşı borçlu duruma girmektedir.

Her fert ve millet heran ağaca olan borçlarını ödemek, insanlık ağacına daima birşeyler vermek zorundadır. Bu veriş bu güne kadar otomatik olmuştu. Şimdi şuurlu olmaya başlamıştır. **İnsanlık ağacı kökleriyle topraktan beslenirken dalları ve yapraklarıyla havadan, güneşten ve bütün kâinattan besleniyor. Bugüne kadar insanlık sadece topraktan beslenmeyi kabul ediyordu. Atmosferden, güneşten ve kâinattan beslenmeyi göremiyordu.** Yeni yeni bunu görmeye başlamıştır. Atmosferden ve kâinattan gelen gıdalar ilâhi bir nizam içinde üst varlıklardan, başka âlemlerden, üstün, aşağı veya aynı seviyede başka dünyalardan geliyor ilmimiz arttıkça dünya dışından ve dünya üstünden gelen bu tesirleri daha iyi görebiliyoruz.

Bize düşen vazife, bu dışardan gelen tesirleri daha iyi görerek etrafımıza daha güzel göstermemiz, insanlık ağacına yeni ve değerli bir bilgi kazandırabilmemizdir. Asırlardır ihmal ettiğimiz borçları böylece fazlasıyla ödememizdir. Bunun için de hem köklerden, yani dünyadan gelen gıdalarla iyice beslenerek, hem de atmosferden gelen göze görünmez gıdalarla iyice doyarak kuvvetlenmemiz ve gürbüzleşmemiz gerekmektedir. Bu iki yönlü beslenmeyle ne derece fazla gürbüşleşirsek, insanlık ağacına hizmetimiz o derece büyük olacaktır.

Uyuyan Ruh Kuvvetleri

Ord. Prof. Dr. Sadi IRMAK

İnsan'arın çoğu içlerinde uyuyan ruh kuvvetlerinden habersiz olarak ömürlerini b'tirirler. Böylece mezarlara iyice keşfedilmemiş kabiliyetler gömülür. Mürebbi'nin ilk vazifesi; bu gizli kabiliyet'eri keşfetmek ve geliştirmektir. Büyük adam dediğim'z insanlar ya kendileri tarafından veya başkaları tarafından gizli bir ruh kuvvetleri keşfedilmiş olan insanlardır. Fakat insanların büyük çok'uğu bu talihe dahil olamazlar, aksine birtakım eksiklik komplekslerine düşerler .Son otuz yılda hoca olarak müşahade ettiğim en acıklı intiba budur. Birçok gençlerin öğrenilmemesi mümkün o'mıyan basit şeyleri öğrenmemekteki inatları ve dolayısı ile başarısızlıkları böyle bir eksiklik duygusundan ileri gelmektedir. Bu duyguları meydana getiren başl:ca unsur geniş mânası ile şoklara kadar varan menfi telkinlerdir. Bu telk'nlerin en zararlısı ve en tesirlisi aile ocağı ile mürebbinin yaptığı telkinlerdir. Birçok ana-baba kalabalık bir evin yorgunluğu içinde çocuk'arı ile şahsen meşgul olmıya fırsat bulamadıklarından veya yetiştirme vaz'felerini türlü sebeplerle küçümsediklerinden çocuğa kabiliyetsiz damgasını vururlar. Oysa ki hemen hiçbir kimse kabiliyetsiz o'arak dünyaya gelmez. Ancak dünyaya getirdiği kabiliyetler keşfed'lmiyebilir. Ebeveynin bu hatasına çok defa mürebbî de iştirak eder. Bugünkü okullarımızın izdihamı mürebbiyi bir dereceye kadar mazur gösterebilir ama mürebbî bilmelidir ki onun vazifesi sadece muayyen bir bilgi yükünü öğrencisinin kafasına yerleştirmek deği'dir. Onun asıl vazifesi çocuklardaki türlü kabiliyetleri erkenden keşfedip geliştirmiye çalışmaktır.

Bu bir dereceye kadar kalabalık sınıflarda da mümkündür. Biz bunu yapacağımız yerde eks'klik duygularını körüklemekteyiz. Kötü âdetlerimizden birisi insan'arın bedenî ve ruhî kusurlarını sadece yüzlerine vurmak değil onlara ad takmak suretiyle bu kusurları her an tekrarlamaktır. Yani dünyanın hiçbir memleketinde kör Mehmet, Topal Hasan, Kambur Ali gibi lâkaplara bizim memleketimiz ölçüsünde rast'anmaz. Sen adam olmazsın telkininin de en geniş tatbik yeri yine bizim memleketimizdedir. Bu terbiye noksan'arı birtakım insanlar, bu kusurlarını giderecek yerde menfi, sinsi, kin-

(Devamı Sayfa 46 da)

Geliş

Arif Bülent'ten

Birçok kereler bu nehirden
İrkilmiyerek geçeceksin;
Hissence durup içeceksin
Sermest olarak, bu zehirden

★

Lâkin tutuşup içerinden
Hıçkırmaya başvuracaksın,
Hicrana selâm duracaksın
Rüyalı günün seherinden

Ankara, 1964

SEVGİLİ DOSTLAR

(Baştarafı 1. Sayfada)

dünyanın bugünkü hali açıkça göstermektedir. Doymak bilmez ihtiraslar, biribirini yutmak veya çiğneyip geçmek için gösterilen bu hunharca çabalar insanlığa hangi huzur ve saadeti getirecektir? Yapılanların ölümden sonra bir hesabı olduğunu bilmekten daha büyük bir fren olabilir mi Bu ihtiraslar için?

Biz hiçbir dine aykırı değiliz. Allaha ve ilâhi nizama, ilâhi nizamın insanlara yaptığı devamlı yardımlara tam bir bilgi bütünlüğüyle inanan, hiç dinlere aykırı olabilir mi? Dinler ilâhi kaynaklardan vahiy tarikiyle gelen bilgilerdir. Onlar yanlış olamazlar. Fakat daha sonraki nesillerin anlayabileceği gerçekler dinlerde ya kasten söylenilmemiş, yahut da çok kapalı semboller içinde söylenilmiştir. İlâhi kaynaklardan gelen bilgilerin ve yardımların kesildiğini, dinlerle bunun sonunun alındığını iddia etmeye kim cüret edebilir?!. İlmin sonu olmadığını, Allahtan gelen rahmetin hiçbir zaman kesilmediğini sizin kitaplarınız söylemiyor mu? Buradaki rahmet bilgiden başka nedir?!. İnsanlığın artan ihtiyacına uygun, gittikçe büyüyen bilgiler devamlı olarak gelmektedir ve gelecektir. Eğer bilgiye kıymet veren, kafasını her an daha çok aydınlatmak istiyen dindarlar bu bilgilere kulak verirlerse çok faydalanırlar, çok kuvvetlenirler, herkesten fazla onlar mesut olurlar.

RUH DÜNYASI hem ilim âlemine, hem dindarlara, hem ilimsizlere, hem dinsizlere, bir kelime ile her insana hizmet vazifesine kudretle devam edecektir.

En derin sevgilerimizle.
RUH DÜNYASI

Duanın Kabul Olunması için...

Reha EROĞLU

Dua ediyoruz, aklımıza geleni istiyoruz. Acaba bunların hepsi kabul olup gerçekleşiyor mu? Hayır. Duanın kabul edilmesinin de şartları vardır. Fakat önce, "dua nedir?" diye sormak gerekir. Dua, bir istektir, ilâhî âlemden bir ricadır. Dua ancak, herşeye kaadir olandan yapılır, ondan istenir istenecek olan... Allahtan başkasından istenen, dua olmaz, istek olur. Ama Allaha büyük saygısı olanlar, O'nu her istekleriyle tâciz etmemek için, onun adına iş gören idareci varlıklardan da ricalarda bulunabilirler.

Bir duanın gerçekleşmesi mümkün müdür? Hiçbir iş yapmadan, hiçbir teşebbüse geçmeden, oturduğu yerde: "Yarabbi, bana şunu ver, bunu da ver, şu da olsun, düşmanlarım da helâk olsun, gözleri kör olsun!..." tarzındaki dualar, faydasız gevezelikler ve ilâhî nizama karşı saygısızlıktır. Eğer bir insan, birşeyin gerçekten olmasını istiyorsa, o uğurda bütün kuvvetlerini seferber edecektir. Ancak ondan sonradır ki, yapılacak yardım dilekleri kabule şayan olabilir.

İşin esasını söylemek gerekirse, bir işin olmasını bütün kalbiyle isteyen ve o yolda bütün gücüyle gayret sarfeden kimseye ilâhî plândan yardım gelir. Çünkü Allah, çalışanları, gayret sarfedenleri sever. Çalışan, gayret sarfeden ilâhî kademelere ve Allaha yönelmese bile, o, gayretleriyle ilâhî nizama uygun hareket ettiği için yardım görür. Çünkü ilâhî nizam her çeşit varlığın devamlı aktif, devamlı faaliyet ve çaba içinde olmasını emreder. İnsan ruhu da ancak devamlı faaliyet gösterdiği zaman mes'ut olacak bir kabiliyette yaratılmıştır.

Ama, hem devamlı çaba gösterip, hem de Allaha yönelinirse, bundan alınacak netice ve yardımlar elbette daha büyük olacaktır. Onun için: "Yarabbi, ben, bana düşenleri bütün gücümle, bütün imkânlarımla, noksansız yapmağa çalışıyorum. Lütfen, yetişemediğim yerlerde, emrinde çalışan vazifeli varlıkların yardımları bana ulaşsın! Bana da o yardımları alabilecek ve kullanabilecek kudreti ver!" demek lâzım.

Şimdi sunacağımız celsede varlık, "dua bilgidir" demektedir. Bunun mânâsı, dua, bilgiyle orantılıdır; herkesin duası kendi bilgisine uygun olur ve duanın içinde birçok bilgiler var. Esasında dua bir bilgi gösterisidir. Bilerek yapılan, şartları, gerçekleşme imkânları bilinerek yapılan, ona uygun çabalarla da birleştirilmişse, en makbul duadır.

Şimdi, çift medyomlu celselerimizin birinde, dua hakkında aldığımız tebliğlerden birisini tetkiklerinize sunuyorum.

Medyomlar Oktay ve Abidin'dir. Celse tarihi 11/10/1963 tür.

(A.) Varlık (Oktay) — Karanlıklar, sizlere, noksanlarınızı göresiniz diye verilmiştir, dostlarım. Ezel sayılacak bir zamandanberi aynı bilgilerin durup dinlenmeden tekrarı, size noksanlarınızı göstermek içindir, dostlarım.

Karanlıkların ışığı, dua! Siz ona dua dersiniz. Ben ona bilgi derim.

— Anlat dostum, dua nasıl bir bilgi mekanizmasıdır ?

(B.) Varlık (Abidin) — Bir buğday tarlası var. Bu buğday tarlasına yağmur yağıyor. Buğday tarlasına yağmur ne zaman yağar? Buğday tarlasına ne zaman yağmur yağmaktadır? Buğdaylar sararmış, taneler sararmış, taneler olmuş, buğday olmuş, derilme zamanı gelmiş artık. Bu buğday yağmur istemiyor. Bu buğdaya rahmet gelirse, onun için iyi değil bu. Ama eğer toprak kuraklıktan çatlıyor, taneler toprak içinde kuruyorsa, rahmet onun için iyidir. Yağmur ona iyi gelir. Eğer şayet, o sene buğdayların olgunlaşması, o topluluk için, yâni onu toplayacak olan insanlar için faydalı değilse, yağmur yine lüzumlu değildir. Faydalı değildir. Netice itibariyle sizler dua edersiniz, birşeyin olmasını gönülden istersiniz. Bunlar size birçok yeni imkânlar hazırlar.

Şunu iyi biliniz ki, hiçbir duanız karşılıksız kalmaz. Ama bu karşılık, sizin istediğiniz tarzda olmayabilir. Netice itibariyle karşılığını alırsınız. Şunu söylemek istiyorum ki, başlangıcını ve sonunu bilmediğiniz hâdiseler silsilesinde, hâdiseler içinde birşeyin olmasını istiyorsunuz! Burada, neticeden ve başlangıçtan habersiz olduğunuz için isteğinizin, hâdiselerin seyrine uygunluğunu da bilemezsiniz! Netice olarak, siz neyi istemelisiniz? Doğru bildiğiniz, iyi bildiğiniz şeyleri...

Şunu gayet iyi biliniz ki, sizin üzerinizde bulunan idareci varlıklar, daima sizlerin ve çevrenizin iyiliği için çalışmaktadırlar. Sizler de iyilik istiyorsunuz. Öyle ise, sizin isteğiniz oluyor, demektir.

Sizler, kâinattaki hâdiselerle hemâhenk olabildiğiniz nisbette, isteklerinizin tahakkukunu görürsünüz. Kâinattaki hâdiselerle nasıl hemâhenk olacaksınız? Elbette ki çalışarak !...

Ama bu çalışma, körü-körüne bir çalışma mı, yoksa bilgiye istinat eden bir çalışma mı olacaktır? Bunu söylemeğe elbette ki lüzum yok.

Neden söylüyoruz ki, bilginizi arttırınız. Bilgi ile mücehhez olunuz. İşte bunun için!... Hâdiselerle hemâhenk olabilmek, hâdiselerin daha çok başlangıçlarını ve daha çok sonlarını görebilmek için!...

Neticede, siz de bir hâdise olacak ve siz hâdise yaratacaksınız!... Siz de hâdiselerin başlangıcı, siz de hâdiselerin sonu olacaksınız!... Siz de hâdiselerin başlangıcını yaratacak, siz de hâdiselerin sonunu getireceksiniz! Evet!...

R. K. — Bir soru sorabilir miyim?

Varlık — Buyurun !

R. K. — Bahsettiğiniz duanın tesir mekanizması nasıl olmaktadır? Yâni, biz, bir dua ettiğimiz zaman, nasıl oluyor da bize bir fayda geliyor ?

Varlık — Sizler, kâinatta başıboş hareket eden varlıklar değilsiniz. Her varlık gibi, sizin de mensup olduğunuz bir sistem ve bu sistemi idare eden varlıklar var!... İşte, sizin bir isteğiniz, her isteğinizde olduğu gibi, bu isteğiniz, o varlıklar tarafından süzgeçten geçirilir ve size bir cevap verilir. Burada duanın, sizleri, plânınıza yaklaştırdığını düşündünüz mü ?...

Duanız sizi, idareci varlığınızla direkt'e yakın bir irtibat kuruyor, kurduruyor. İşte bu sayede duanızın derecesine göre bir cevap alıyorsunuz. Duanın mekanizmasından maksadınız bu ise, böyle oluyor...

R. K. — Şimdi burada dua, plânımızda bir değişiklik husule getirmiyor. demektir. Plân ne ise, yine o oluyor. Bu şekilde plânımızda bir doğişiklik olmuyorsa, duanın bizim yönümüzden faydası ne oluyor, bizim noktai nazarımızdan faydası ne oluyor ?...

Varlık — Sizin noktai nazarınızdan faydası, bir kere hâdiselerin seyrini daha iyi görebiliyorsunuz. Eğer sizin duanız plâna uygunsa, tahakkuk ediyor. Tahakkuku, o hâdisenin sizin için iyi olduğunu gösteren bir delildir. Eğer hâdise tahakkuk etmezse, yâni sizin için zararlı ise, siz de bu tahakkukun kötü olduğunu, isteğinizin esas tekâmül yolunuz için zararlı olacağını görüyorsunuz. Bu isteğinizin yersiz ve zamansız olduğunu anlarsınız.

(Devamı Sayfa 27 de)

Olgun Şahsiyet

Doç. Dr. Ayhan Songar

"Olgunluk" mutlak bir vasıf değildir. Hattâ hemen hemen hiç kimsenin tam mânâsiyle olgun olmadığını da söyleyebiliriz. Böyle bir insan, tam mânâsiyle akıllı, eskilerin "hakîm" dedikleri seviyeye ulaşmış, herşeyi toleransla, hoşgörürlükle karşılayan ve heyecan bakımından da tam muvazene içinde olmalıdır. Fakat, düşünelim ki, insanı insan yapan, biraz da zaaflarıdır. Onlarsız bir insan tasavvur edilemez. Her ne olursa olsun, insan için en iyisi, bu tarif ettiğimiz ideal olgunluğa erişmektir.

Aynı şekilde, herhangi bir kimsenin bedenen de tam mânâsiyle sağlam ve mükemmel olduğunu söylemeye imkân yoktur; herkes kendi imkânları dahilinde sağlam ve kuvvetli olur. İnsan, zamanla vücudunun aksayan taraflarını olduğu gibi kabul etmesini, bu duruma uymasını öğrenir. Bu ufak tefek aksaklıklar, ruhî sahada da daima mevcuttur. Bütün bunlarla beraber insanı bir bütün olarak ele almak icabeder.

Bir insan, kendisini kabul ettiği nisbette başkalarına karşı anlayış gösterir; bu anlayış şahsın hoşgörürlük ve tahammül kabiliyetini arttırır. Daima kendimizi etrafımızla mukayese ederiz. Bu mukayeseden çıkacak netice de çoğu zaman aleyhimize olur. Eğer insan kendini bilir, eksik taraflarını meziyetleriyle gidermeye çalışırsa, bu insan, cemiyetin arzu ettiği olgunluk seviyesine ulaşmış demektir.

Bazen de kötü bir davranış ile kendi eksikliklerimizi görmez, ya başkalarında kusur arar veya bu eksikliklerimize başkalarının sebep olduğunu zannederiz. Bu kötü davranış, insanı hırçın, geçimsiz ve kötü kimse yapar. Kendi eksikliklerini, zayıf taraflarını olduğu gibi ve bundan sıkıntı duymadan kabul eden kimse, başkalarının zaaflarına karşı da aynı olgunluğu gösterecektir. Böyle bir insan, çeşitli kimselerin birbirinden daima farklı bulunduklarını, standard bir tipten, ufak tefek farklarla ayrılmanın o insanı "fena adam" yapmıyacağını bilir.

NASIL OLGUN OLUNUR ?

Hiç kimsenin ömrü, insan için lüzumlu bütün bilgileri kendi kendisine edinmesine, onları yeniden bulmaya yetmez. Yalnız, olgunlaşmamış bir insan, bugünkü durumu kendi geçmişinin sapık hâtıraları ile, bu hâtıraların sakat çerçevesinden idrâk eder. Olgun şahıs ise, bu geçmişin hâtıra ve verilerini, kendinden evvel ge-

Bizden Bize

Macit ARAY

Gönül çerağını yak ki
Baksın Çalap bizden bize,
Nefse karıştırma Hakkı;
Günâh, sevap bizden bize...

Soran olmaz nettiğimiz,
Hangi yola gittiğimiz,
Ne menzile yettiğimiz;
Varsa hesap bizden bize...

Bülbül olduk güle düştük,
Mecnun olduk çöle düştük,
Nice halden hale düştük
Türlü serap bizden bize...

Kurup kör nefsi dârını,
Aç şu benlik duvarını.
Sorunca varlık sırrını
Gelir cevap bizden bize.

Bir ses var ki sessizlikte,
Çağrıyor bir eşikte...
Kulak verip dinledikte;
Cümle hitap bizden bize...

Güyâ sonsuzluk genciyiz
Dünya ahret dilenciyiz!
Bilemedik biz neciyiz;
Ermez hicap bizden bize...

Vicdandadır Münkir, Nekir;
Bütün ef'alimiz okur.
Bizi bizimle bırakır;
Medet Yarap bizden bize...

Yağız! Gönül pasını sil;
Tamu, uçmak birer temsil.
Sebep biziz, Hak'tan değil;
Sevinç, azap bizden bize...

---

lenlerin ortaya koydukları bilgileri, kendi başından geçenleri ve şahsî hâtıralarını bugünkü durum ile karşılaştırır ve günün ihtiyaçlarına uydurur; kısacası, geçmişten ders almasını becerebilir.

Bütün bu hâtıralar ve bilgiler arasından kendisi için en uygun olanını, bugünün ihtiyaçlarına en çok cevap vereni seçebilen kimse, bunlardan hem kendisi en büyük faydayı sağlar, hem de içinde bulunduğu cemiyete ve muhitine faydalı olur. Böyle kimseler bu dünyaya, kendisinden sonra geleceklerin faydalanabileceği bazı şeyler bırakmak iktidarındadırlar. Gerek san'at ve gerekse ilim ve fen sahasındaki yeni buluşlar, böylece meydana getirilmektedir.

Olgun bir insan, kendisine öğretilen hiçbir şeyi gözü kapalı kabul etmez; onları münakaşa etmek ve değerlendirmek kabiliyetini gösterir. Kararlarında ve davranışlarında ne başkalarının tesiri altında kalır, ne de hırs ve kaprislerine yenilir.

Şunu unutmayalım ki, başkalarının sırtına basarak yükselmek, başkalarının felâketi üzerine saadet bina etmek, asla muvaffak olamıyan, sonunda mutlaka geri tepen bir sakim ve sakat metoddur. İnsanlık, tek tek fertlerin birbirine elini uzatması, beraberce ileriye ve aydınlığa doğru koşmaları ile yükselir. Böyle bir cemiyet içinde ise kıskançlık, şahsî küçük menfaat hesapları ve hırsların yeri yoktur.

Bu yazımızla, olgun şahsiyeti tarif etmeye çalıştık. Bundan sonraki yazılarımızda da fırsat düştükçe şahsiyet kusurlarını, marazî şahsiyet şekillerini teker teker gözden geçireceğiz.

Dr. Bedri RUHSELMAN

Dr. Bedri Ruhselman ve Vazifesi

Refet KAYSERİLİOĞLU

1960 senesinin Ocak ayında bir gün Dr. Bedri beyin evinde karşılıklı konuşuyorduk. Bana:

— Doktor, dedi. Bu gece çok garip bir rüya gördüm. Ne mânâya geliyor, bilmiyorum. Rüyamda kaygan bir yerden iniyorum. Önüme gelen bir çukurdan atlamak için, ayağımın birini karşı tarafa atıyorum. Fakat ikinci ayağımı onun yanına götüreceğim sırada, yanlışlıkla çukurdaki yapışkan bir sıvıya basıyorum. O sıvı zamk gibi ayağıma yapışıp beni çukura çekiyor. Arkamdan Hidayet (Bedri beyin kızkardeşi) yetişiyor. Beni geriye çekmeye çalışıyor. Fakat muvaffak olamıyor. Bu mücadelenin içinde uyanıyorum. Buna bir mânâ veremedim."

Ben :

— Üstadım, dedim. Bunun mânâsı gayet açık. Bir ayağınız çukurda demektir.

Bu tâbiri üstaddan başka kimseye bu kadar açık söyliyemezdim. Bedri bey, cevabım karşısında:

— Hakikaten tamam, çok doğru! diyerek ve ellerini dizine vurarak uzun uzun güldü.

Ölüm haberine onun kadar sevinen bir insan daha görmedim. Son zamanlarında ölmeyi, öleceği günü hasretle bekliyordu. Bu, hiç şüphesiz dünyada yapacağını yapmış olmanın verdiği bir emniyetten ve bir de ölümle yok olunmadığını, daha üstün vazifelere ve durumlara gidildiğini tereddütsüz bilmekten doğmaktaydı.

18 Şubat 1960 Cuma günü saat 21,10 da, 62 yaşında iken dünyaya gözlerini yumduğu zaman yanındaydım. Geçirmekte olduğu son enfarktüs krizinin ağrılarını dindirmek için iğne yapmağa uğraşıyordum. Ondan önce bütün ısrarlarımı, "Faydasız" diye reddetmişti. Gideceğini ve gitmesi lâzım olduğunu biliyordu. Aylardır ruhen buna hazırlanmış durumdaydı. Aldığı tebliğler ve gördüğü rüyalar da hâmî varlıkların yardımı olarak onu bu neticeye hazırlamıştı.

ŞAHSİYETİ

Dr. Bedri Ruhselman, orta boylu, sarışın, mavi-yeşil gözlü ve çok zeki bakışlı, uyanık bir insandı. Anlatılan şeyleri dikkatle dinler, yerinde, inandırıcı cevaplar verirdi. Çok kuvvetli münakaşa eder; inandığı, doğruluğuna kaani olduğu hususları gayet iyi ve susturucu delillerle ifade ederdi. Çok samimî, çok nazik ve efendi bir insandı Kırmadan şaka yapar, dostane takılmalardan sonra kahkahalarla gülerdi. Neşeli, vazifeşinas, asla hayatın dışına çıkmaz ve normal, mütevazi bir insan olarak yaşardı. Ruhî mevzularda kanaatine aykırı konuşmalar karşısında derhal ciddîleşir, hiç müsamaha tanımadan, asla taviz vermeden, darılacakmış veya gücenecekmiş diye düşünmeden, bilgilerini müdafaa e-

derdi. Şayet karşısındaki, sözlerinden hiç fayda görmiyecek bir kimse ise, susardı. Son zamanlarda aldığı bilgilerden bahsetmemeye dikkat ederdi. "Kimsenin realitesini zorlamaya, onun alamıyacağı şeyleri illâ ona kabul ettirmeye çalışmaya hakkımız yok," derdi.

Bir güzel tarafı da, küçükle küçük, büyükle büyük olmasını bilir, hiçbir zaman üstünlük, ilerilik iddiasında bulunmazdı. Hayatı çok zengin hâdise ve hâtıralarla dolu idi. Bunları hiç unutmaz, tatlı tatlı ve taklitler yaparak anlatır, sonra onların kendisine kazandırdığı şeyleri belirterek, dinleyenlerin de istifadesini sağlardı. Onu dinlemek hakikaten bir zevkti. Hayatını en geniş olarak rahmetli arkadaşım Rifat Özdoruk'la bana anlatmıştı. Onu, mahremiyetlerine kadar bu derece yakından tanımak, son dakikaya kadar dostu olmak ve yanında bulunmak benim için hakikî bir mazhariyetti.

Dr. Bedri Ruhselman hiç evlenmemişti. Evlenmeyi istediği anlar olmuş, fakat kâh şartların elverişsizliği, kâh münasip bir kimsenin bulunmayışı, kâh ruhî sahadaki çalışmalarının evlilikle bağdaşamıyacağı endişesi, onu, bu arzusundan vazgeçmeye sevketmişti. Bundan da, kendi yönünden hiç müşteki değildi. Fakat ailenin lüzumuna, kadınların sosyal düzendeki fonksiyonlarına inanır, kadınlara karşı gayet nazik davranırdı.

Dr. Ruhselman, insanlığa ne derece hizmet ederse etsin, şahısların putlaştırılmasına şiddetle muhalefet ederdi. Onca, hizmet eden şahıslar, kendilerine düşen vazifeyi yapmaktadırlar. O vazifeye lâyık görülmeleri, onlar için en üstün bir mükâfattır. Şahıs yok, yapılacak hizmet vardı. O da, kendine düşen hizmeti tam bir titizlik ve ciddiyetle yapmış ve sessizce kenara çekilmişti.

VAZİFESİ

Dr. Bedri Ruhselman'ın hayatını kuş bakışı tetkik edersek, onun, doğduğu andan itibaren bir vazifeye hazırlandığını görürüz. Dünyanın idaresinden mes'ul yüksek idareci varlıklar onu, yapacağı vazifeye hazırlamak için çeşitli ıstıraplara sokup çıkartmışlar, üç defa uçurumun kenarından çevirmişlerdi. Son günlerde bunu kendisi de gayet iyi görüyor, yardımlara şükrediyor, onlara daha çok lâyık olmaya çalışıyordu.

Dr. Ruhselman, ömrünün 40 seneye yakın bir zamanını ruhî mevzularla uğraşmakla geçirmişti. O, işe, fincan tecrübeleriyle başlamamış, mes'ut bir tertip eseri olarak Allan Kardec'in, Gabrielle Delanne'ın ve Leon Denis'nin eserleriyle başlamıştı. Bu isimlerini saydığım zatlar, Klâsik Spiritüalizmin öncüleri ve ciddî ilim adamları idi. Yâni Ruhselman, spiritüalizmayla ilk defa en ilmî cephesiyle temasa geçmişti. Tecrübeler yapması daha sonra, ilk üstün bilgileri alması ise bundan 10 sene sonra, 1936 senesinde H. Sadettin Arel'in medyomluğuyla yapılan celselerde idi.

Bu celselerde "Üstad" isimli çok üstün bir varlık, gayet değerli bilgiler vermiş, celselerin sonunda da "Bu celseler dört buudlu âlemin dünya ile doğrudan doğruya yaptığı ilk muvasaladır; bu celselerin devamı, sizin zamanınızla uzunca bir zaman sonra olacaktır." demiştir. Gerçekten, o celselerin devamı, 12 sene kadar sonra "Kadri" ve "Mustafa Molla" isimli varlıkların celseleriyle başlamış; Şihap, Akın, Kemal Yolcusu, C. İstasyonu ve Rehber celseleriyle devam etmiştir. Sonra yine üç senelik bir fasıla girmiş; 1957 de Meş'ale, yine Kemal Yolcusu ve en sonra Önder celseleriyle başlamış ve 1959 un son aylarında bitmiştir.

Görüyoruz ki, Ruhselman'ın 1936 yılına kadar olan çalışmalarını yetişme devresi olarak kabul edersek, ondan sonraki faaliyetlerini üç safhaya ayırarak mütalea etmek mümkündür. 1936 dan 1946 senesine kadar olan ilk devre klâsik spiritüalizmanın kadrosundan dışarı taşmaya, aldığı yeni bilgilerle neo-spiritüalizma ekolünü kurmaya çalıştığı devredir. Bu devrenin mahsulü "Ruh ve Kâinat" isimli üç ciltlik değerli eseridir. Ruh ve Kâinat kitabında hemen bütün ruhî mevzular, eski ve yeni görüşler noktasından karşılaştırılmış; Allah, kâinat, ilâhî nizam hakkında yeni bilgiler verilmiş; reenkarnasyon (tekrar dünyaya gelme), misalleri, ilmî delilleri ve nedenleriyle ortaya konmuştur. Bu eser, memleketimizde neşrolunan bu mevzudaki ilk ilmî ve ciddî eserdir. Ve bugün Türki-

(Devamı Sayfa 47 de)

İnsanlar Dünyaya Tekrar Tekrar Gelirler

AHMET K.

SEVİYORDUM

"... Ben onu çoktanberi seviyordum. O, benim bu sevgimi anlamadı. Gündüz adım adım onu takibediyor, gece rüyalarımda görüyordum. Fakat o, beni istemiyordu. Hayatım hakikî bir işkence halini almıştı. Reddedilmeme rağmen, onu daha çok seviyordum. Nihayet onun başka birine ait olacağını anlayınca, içim kinle doldu..."

Bu sözlerin sahibi, öbür âlemdeki bir ruhtur. Nitekim, karşılıksız sevgisi ve kıskançlığı, onu bir çifte cinayete kadar sürüklüyor. Gelinlik elbisesi içindeki sevgilisini ve rakibi olan erkeği öldürüyor. Yakalanmıyor. Fakat vicdanı, adaletin vereceği cezanın belki on misli ile onu kahrediyor. Öldürdüklerinin hayali bir an bile peşini bırakmıyor. Istırabı o dereceye geliyor ki, sevgilisinin hayalinin ara sıra: "Seni affettim ve seni seviyorum, artık üzülme!..." v.s. gibi lâfları bile onu teselli edemiyor.

BİR MELEK

Kaatilin ölümünden sonraki intibalarını kendi ağzından dinleyelim:

"... Tanımadığım gölgeler gözümün önünden geçiyordu. Herşeyden, hattâ kendimden bile korkuyordum. Titriyordum. Birdenbire gölgeler etrafımda halka oldular. Kendimi nur içinde gördüm. Bir melek bana doğru geldi, şunları söyledi: (Artık üzülme. Sana yalnız affımı değil, sevgimi de veriyorum. Sen kâfi derecede ağladın ve teselliye hak kazandın.) Kendime geldim; vicdan azabıyla solmuş yüzüm tekrar aydınlandı. Kalbim ümitle doldu. Artık mes'uttum..."

GELDİĞİN YERE

Fakat bu zevkli günler uzun sürmüyor. Bir müddet sonra, bakınız neler söylüyor:

"... Çok kederliyim. Buradaki saadet veren güneşi terketmek üzereyim. Tekrar çocuk olacağım. Ruhum küçük bir bedende yuğrulacak ve artık kendimi tanımıyacağım. Ağırlaştığımı duyuyorum. Perispirim dünya tesirleriyle o kadar dolu hale geldi ki, artık bir daha medyomunuza dönemiyeceğim..."

BÜYÜK GERÇEK

Bir kaatilin serüveni nasıl bir sonla bitiyor? Metapsişik olayları etüd eden tecrübecilerin her an karşılaştıkları bir gerçek, kendini hiç umulmadık bir anda nasıl gösteriyor? İnsanlar dünyaya tekrar tekrar gelirler. Bir obsesyon hâdisesini incelersiniz, karşınıza bir hakikat çıkar: Obsedör ruh, ıstıraplarının hakikî kaynakları olan muhtelif dünya hayatlarını açıklar. Hipnotize edilmiş şahsı, geçmiş hayat safhalarında yaşatırsınız (Ekminezi), doğumdan çok önceki zamanlara getirince, karşınıza yepyeni bir şahsiyet çıkıverir. Milliyeti, muhiti, ailesi hepsi değişmiştir. Lisanı da başkadır. Normal halinde iken bir tek kelime bile Fransızca bilmeyen şahıs, şimdi Paris aksaniyle konuşmaya başlayınca, şaşkınlığınız artar. Ne psikanaliz, ne mevcut şuuraltı nazariyeleri ile bu olayı izah edemeyince, yine gerçek karşımıza dikilir: İnsanlar tekrar tekrar dünyaya gelirler!...

Ufak bir çocuk yerli yersiz garip şeylerden bahseder. Onun annesi, babası başkadır. Evleri şöyledir, şehirleri böyledir. O, daha önce orada yaşamıştır. Ve bu mevzuda bir sürü teferrüat. Güler geçersiniz. Fakat bir tesadüf sizi hayretler içinde bırakır. Çocuğu bu hayatında hiç gitmediği o şehre götürünce, asla yabancılık

çekmez. Bahsettiği evi bulur. Daha önce söylediklerini tahkik edersiniz; hepsinin doğru olduğunu görürsünüz. Bütün ihtimaller bir bir çürütüldükten sonra, gerçek yine belirir: Bu çocuk daha önce yaşamıştır !...

İLMÎ OLARAK

Mevzuumuz ilerledikçe, ufak parantezler içinde anlattığımız bu hâdiselerin daha derinine ineceğiz. Tabiatiyle bu hususta mevcut ilmin ve felsefenin çeşitli ekollerinin izah tarzlarını da etüd edeceğiz. Bu suretle hârika çocukların, içgüdülerin, verasetin, şuuraltımıza sinmiş, fakat mahiyetini bilemediğimiz korkularımızın (Fobiler) karşılaştırmalı ve peşin fikirlerden uzak olarak izahlarını yapmaya çalışacağız ve hepsinde geçmiş hayatlarımızın izlerini göreceğiz.

BUNA RAĞMEN

Spiritüalizmada hepimizin en güç inandığı konu budur diyebilirim. Ruhun ölmezliği, ruhlarla konuşmak, dünya hayatının seyrine göre şahsın ölümünden sonra karşılaştığı acı, tatlı sahneler, bütün bunlar, mevcut dinler ve birçok düşünürler tarafından şu veya bu tarzda ileri sürülmüş, yabancısı olmadığımız mevzulardı. Halbuki tekrar dünyaya geliş (Reenkarnasyon) realitesi açık tarzda hiç incelenmemişti. Gerçi Hint dinlerinde "tenasüh" diye birşeyden bahsediliyordu ama, deforme edilmiş ve ana gayesinden uzaklaşmış bir tarzda, sırf bir ceza ve mükâfat esasına dayandırıldığı için, ciddiye alınmıyordu.

Dünyada Neo - Spiritüalizmanın kurucusu ve yegâne otoritesi olan Dr. Bedri Ruhselman bile, ilmî çalışmalarının ilk zamanlarında tekrar dünyaya gelme (Reenkarnasyon) hâdisesi ile karşılaştığı zaman bakınız nasıl şüphe ile konuşuyordu:

"— Bir insanın tekrar tekrar dünyaya gelip gitmesi nasıl mümkün olabilir? Böyle bir iddiada vehmolunan geçmiş hayatlardan hiçbirine ait en ufak hâtıranın mevcut olmamasını düşünüyor, insanların koskocaman birer adam halini aldıktan sonra, tekrar çocuk olarak dünyaya gelmeleri, hattâ babanın kız, kızın baba veya dayı halinde yeniden doğması gibi, aklın,

(Devamı Sayfa 23 de)

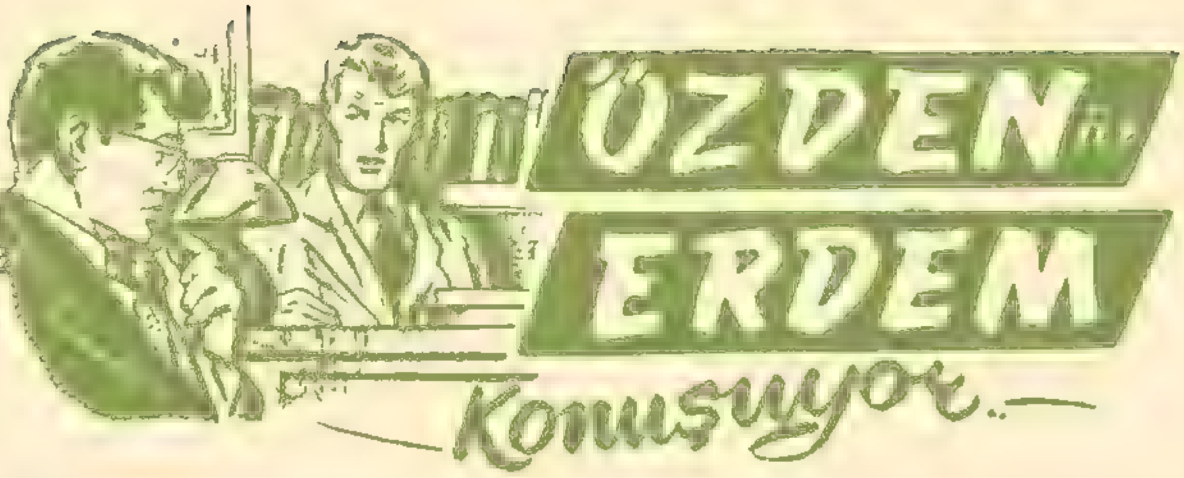

İnsanlar Allah'ın Çocukları mıdır?..

Dr. Refet KAYSERİLİOĞLU

ERDEM — Bugün size Allah ve dinler hakkındaki son sorularımı da sormak istiyorum. Deniyor ki dinler İlâhi bir vahiyle alınan ve İlâhi nizamın koyduğu sistemlerdir. Halbuki sosyoloji tarihi bize gösteriyor ki dinler toplumsal olgulardır. Ve insanların hayat şartlarıyla devamlı olarak değişmektedir. İptidaî insanlar güneşe, rüzgâra taparken, biraz medenileşmeye başlıyanları kendilerine faydalı olan hayvana tapmaya başlamışlardır. Daha sonra kendilerindeki kudreti görerek kendilerini Allah sanmışlardır. Nihayet Allahın kendilerinden üstün olması gerektiğini düşününce de insan üstü bir Allah inancına gitmişlerdir. Şu tarihi gerçek karşısında sizin vahye dayanan dinlerinizin mânâsı ne oluyor?

ÖZDEN — Bir küçük çocuğa büyük bir gerçeği doğrudan anlatmaya kalksanız çocuk bundan hiçbir şey anlıyamaz. Eğer mutlâka o çocuğa birşeyleri anlatmak veya hiç değilse hissettirmek niyetinde iseniz söyliyeceğiniz şeyi basitleştirmemiz, benzetmeler ve hikâyeler içinde sunmanız gerekir. Bu da kâfi gelmiyorsa işi daha da basitleştirerek, hatta tamamen şekillendirerek sunmanız gerekir.

Allah mevzuu için de böyle olmuştur. Hiçbir zaman **Hz. Adem**'in Allah hakkında söyledikleri **Hz. Muhammed**'in söyledikleri seviyesinde değildi. Olmasına da imkân yok. Çünkü insanlık asırlar boyu tekâmül etmiş, idraki gelişmiş ve bilgisi artmıştır. İşte inançlardaki gelişme de idraklerdeki gelişmeyle paralel olarak vukubulmuştur. Yani her devre idrak edebileceği büyüklükte bilgiler verilmiştir. Yoksa bu söylediğimiz gibi toplumsal bir olgu olarak, insanların hayat şartlarındaki değişme ve gelişmenin neticesi değildir. **Bunun böyle olmadığının en açık delili dinlerin daima geldikleri devrin seviyesinden üstün olduğu ve insanlara büyük tekâmül hamleleri aldırdıklarıdır. Yani din değişmenin bir neticesi olmamakta, her zaman büyük gelişmelerin sebebi olmaktadır.**

ERDEM — Peki insanların öküze veya maymuna tapmaları da İlâhi bir vahiyle mi söylenilmiştir? Yoksa bu rüzgâra, öküze v.s.ye tapmalar nereden çıkmıştır? Burada sosyal etkileri ve olguları kabul etmekten başka bir çıkar yol görebiliyor musunuz?

ÖZDEN — Fikirlerimizi daima toplumsal veya kişisel olaylara istinad ettirmemiz gerekir. Bu sebeple size böyle bir misâl vererek söze başlıyacağım. Aşağı seviyelere indikçe insanların mücerret (soyut) mefhumları kavrıyamadıkları, onları müşahhaslaştırmaya (somut) ve şekillendirmeye çalıştıklarını görüyoruz. Dünyayı beş duygusuyla, hem de kaba ve yüzey (sathi) bir şekilde tanıyabilen bir ilkel şahıs, kendisine söylenecek üs-

tün, yüce (müteal) şeyleri de derhal kendi seviyesine indirerek ifade etmeye çalışacaktır. Bunun tarihi örneğini en bariz olarak MU (1) inançlarında görüyoruz. Mu lar aldıkları vahiy ve ilhâmlarla ilk önceleri tek, üstün Allaha inanmışlardır. Sonraları bu inanç bozularak (dejenere olarak) şekillenmiş, Erkeği, kadını, çocuğu ve avenesi olan birçok Allahlı inanç haline girmiştir. Bunun sebebi idrak seviyelerinin üstünde olan ileri bir inancı birkaç üstün şahsın anlayıp kavramasına rağmen kütlelerin kavrıyamaması ve onu kendi kavrıyabilecekleri bir kılığa sokmalarıdır.

ERDEM — Bu izahınız tatminkâr olmakla beraber, âletlerdeki ve toplum yaşayışındaki değişiklikle orantılı olarak hasıl olan inanç ve din değişikliklerini izahtan yoksundur.

ÖZDEN — Yüksek hakikatleri kavrıyamama neticesi bozulan inançları zamanla gelişen insanları tatmin etmemeye başlamış, onları gerçeği aramaya sevketmiştir. Gerçeği arama yoluna giren **kimse kısmen kendi gayretiyle kısmen de idareci, hâmi varlıkların yardımıyla bazı ileri bilgileri yakalamaya başlamıştır.** Eski inançlara olan itimadın ileri derecede sarsıldığı, yeni inancın sezgilerinin veya ön bilgilerinin daha fazla alınmaya başladığı bir devirde İlâhi vazifeli (Peygamber) bir zata vahiy yoluyla üstün bir realitenin yeni bilgisi gönderilmiştir. Bu yeni inanç hazırlanmış bir ortamda çabucak tutulmuş ve benimsenmiştir. Ondan sonra da oradaki insanlar büyük hamleler safhasına girmişlerdir. Bu bozulma ve hamle olarak yüksek idrak ve inanç seviyelerine yükselme tarih boyunca tekerrür edegelmiş bir tekâmül yürüyüşü ve vetiresidir (procede).

ERDEM — Bu takdirde en mütekâmil dinlerden birisi olan Hristiyanlıktaki İsa'nın Allahın öz oğlu oluşu ve bütün insanların da Allahın çocukları oluşu inancını nasıl izah edeceksiniz? Bu inanç en ileri bir inanç şekli midir?

ÖZDEN — Bu inanç şeklini gerçek ve şekilli mânasıyla ileri ve doğru bir inanç olarak kabul etmek müşküldür. Ama mecazî mânasıyla ele alırsak hem tek Allah esasını kabul ettiren, hem de insanlarla Allah arasındaki büyük yakınlık belirten ileri bir inanç olduğunu kabul etmek gerekir. Ama ekseri Hristiyan dindarlarınca bu şekilli haliyle ve söylenildiği haliyle kabul edilmektedir ki bu söylediğim gibi üstün bir inancın dejenere edilmesini, bozulmasını ifade eder. Hiç bir zaman Hz. İsa Allahın öz oğlu, insanlar da Allahın ikinci derecedeki oğulları değildirler. Bu tamamen basit ve insanî bir düşüncedir. Herşeyin yaratıcısı olan üstün kudretin babalık, analık, evlâtlık gibi dünyaya ait hallerle alâkası ve en küçük münasebeti olamaz. Bu gerçeği daha sonra gelen din olan İslâmiyet kesin bir şekilde belirtmiştir. «Allah, doğmadı, doğurmadı, benzeri ve ortağı yoktur» demiştir.

ERDEM — Peki, İslâmiyetin daha üstün ve ilerlemiş şekli olduğu söylenen Tasavvufta yükselen varlıkların Fenafillâh ve bekabillâh mertebelerine ulaştıkları söyleniyor. Yani böylece yükselen insanlar Allah olmaktadırlar. Esasen bütün ruhların da Allahın cüzüleri, parçaları olduğu tasavvufta ifade edilmektedir. Bu inançla Hristiyanlığın baba-oğul inancı aynı kapıya çıkmıyor mu?

ÖZDEN — Tasavvuf esasında, İslâmiyette bildirilen gerçeklerin yardımıyla açıkça söylenmemiş, fakat sembolik (temsili) ifadeler içinde duyurulmaya çalışılmış gerçekleri yakalama çabasıdır. İnsanlar bu zihni faaliyet ve çabalarla bazı daha üstün gerçekleri yakalayabilmişler, bu arada da çeşitli faktörlerin etkisiyle bazı sapıtmalara uğramışlardır. Fenafillâh, bakabillâh lâfları hiçbir zaman Allah ta yok olma, onun içinde eriyip onun'la birlik olma mânasına gelemez. Böyle sananlar büyük sapıklık içindedirler. Bu, insanların üstün mertebelere çıktığını, ilâhî nizamla tam bir ahenk içinde olmayı, o nizama en küçük bir aykırı davranış olmadan bağlı ve tabiî bulunmayı ifade

(Devamı Sayfa 47 de)

(1) MU Kavmi bundan 70.000 sene önce MU ANAVATANI denen Büyük Okyanusun bulunduğu yerde olan ve hâlen batmış bir ülkede yaşıyan oldukça medeni bir kavimdir.

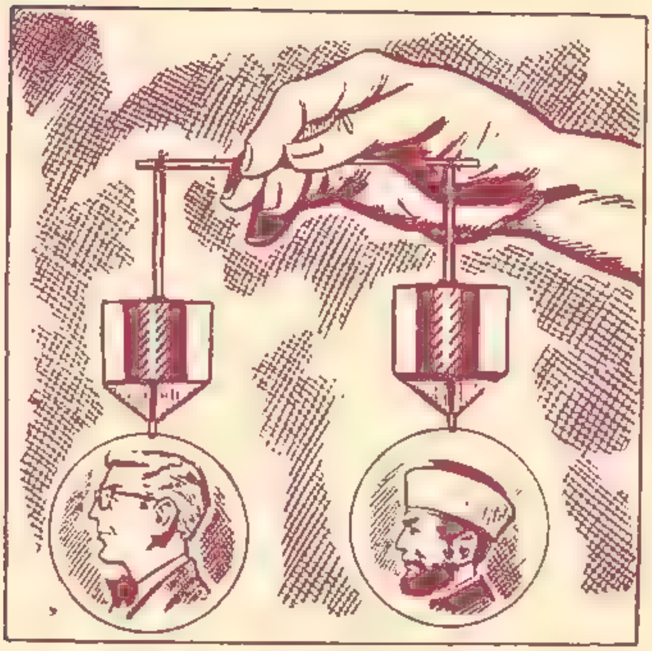

ILIM VE DIN GÖRÜŞLERININ KARŞILAŞMASI VE IŞBIRLIĞI

Biribirini Tamamlıyan Dinler

Dr. Muammer Bilge

III

(Geçen sayıdan devam)

Bundan üç yüz elli sene kadar evvel "Galille", teleskopunu fezaya çevirmiş ve bu hareket madde ilmi bakımından büyük bir çığır açmış, yeni bir devir yaratmıştır. Galille'nin peşinden gidenler, bugün insanları fezaya uçurabilmişlerdir. Başka yıldızlara gidecek yolları kurmaya çalışmaktadırlar. Onları bütün kalbimizle tebrik ve takdir edelim. Yaptıkları hamlenin büyük mânâsı üzerinde düşünelim. Fakat unutmayalım ki, bize de ayrı bir vazife düşmektedir. Biz de teleskopumuzu, ruhlarla dolu manevî fezaya çevireceğiz. Biz bunu yapmazsak veya geciktirirsek, bu vazifeyi Batıya bırakmış oluruz. Onlar, bugün kulaklarını dolduran makine gürültülerinden, bir anlık bir silkinişle uyanıverirler O zaman kendi içimize, iç fezamıza giden yolda da onların peşine takılırız.

Evet, bize ruh yolunu şimdiye kadar peygamberler göstermiştir. Fakat bugün mühim olan şey, bunları bir kere daha bir peygamber ağzından söylemek veya dinlemek değil, bir âlim gibi araştırmak, bir tabiat olayı, bir kâinat olayı halinde keşfetmek veya keşfedilmiş olanları ilmin metodları ile tahkik ve ilmin diğer bulguları ile tamamlıyarak izah etmektir.

İnsanlar için maddî ve manevî bir tekâmül zemini hazırlamış olan dinler, umumiyetle aynı yolda birbirini tamamlayan ve daha ileri bir tekâmüle götüren gayretler olarak görünür. Hele Tevrat, İncil ve Kur'an ile kurulan son büyük dinlerde bu, birbirinin devamı ve tamamlayıcısı olmak karakteri âşikâr olarak müşahede edilebilir.

Tevrat'ta tanıtılan Allah çok maddîdir. Allah tarafından kâinatın yaratılması çok basit ve kaba izahlarla gösterilmiştir. Allahın insanları disipline ve ahlâka sevkeden emirleri de çok maddî ve hele müeyyideleri bakımından tamamiyle dünyevîdir. Allah suçluları ekmeksiz bırakır, vahşi hayvanları onlara musallat eder, hastalık verir, zürriyetini keser, harpte düşmanlarına karşı cesaretlerini kırar, v.s. Doğru yolda giden, Allahın emirlerini dinleyip O'nu seven topluluklara karşı ise, yukarkinin aksi istikametinde, yine maddî ve tamamiyle dünyevî mükâfatları ve nimetleri vardır.

Allahın, kâinatı ve insanı yaratma faaliyetine dair Tevrat'ın izahlarının bir kısmı, sonraki dinlerde de biraz değişik ifadelerle tekrarlanmış gibidir. Kâinatın yapısı ve işleyişi hakkında bugün müsbet ilmin de birtakım görüşleri vardır. Şüphesiz kâinatımız da, Allahın büyük bir kitabıdır. Belki de elimizdeki en esas kitabıdır. Bu esas kitap, Allahın bugünkü muradı veçhile, ilim metodları tarafından okunmakta ve böylece onun ihtiva ettiği hakikatler âşikâr bir surette anlaşılmaktadır. Kâinat ve hayat izahı bakımından bütün dinlerin izah ve ifadelerini asıl tamamlayan ve açıklayan bugünkü ilim olmuştur ve yarınki ilim olacaktır.

Dinlerin tesis ettiği cemiyet ve ahlâk nizamı bakımından geçirilen tekâmülü de birkaç kelime ile gözönüne getirelim: Tevrat'ta bir aşiret reisi halinde İsrail kavmi arasına inmiş görünen Allahın emir ve yasakları - yukarıda zikrettiğimiz gibi - gayet sert ve maddîdir; mükâfat ve cezaları tamamiyle dünyevîdir. Halbuki İncil'de Peygamber İsa, bu zemine birçok yeni unsurlar ilâve etmiş; insanların dikkatini, yerden ziyade göklere, maddeden ziyade ruha çevirmeye çalışmıştır. Fakat evvelki telâkkileri büsbütün yıkmaya asla teşebbüs etmemiş, onların lüzumlu, fakat eksik realiteler olduğunu ve tamamlamak üzere kendisinin geldiğini bildirmiştir. Bu husus İncil'de şu şekilde kaydedilmektedir (Matta İncili, Bap: 5, Ayet: 17): "Sanmayınız ki ben şeriati, yahut peygamberleri yıkmağa geldim; ben yıkmağa değil, fakat tamam etmeğe geldim."

İsa'nın, Tevrat'taki hangi hususları tamamladığını ve nasıl bir telâkkiyi canlandırdığını anlamak için, İncil'in aşağıdaki ayetlerine bakalım (Matta İncili, Bap: 5):

(21) "İşittiniz ki, eski zaman adamlarına denildi: 'Katletmiyeceksin' ve 'Kim katlederse hükme müstahak olacaktır'. Fakat ben size derim: 'Kardeşine kızan her adam, hükme müstahak olacaktır'."

(27) "'Zina etmiyeceksin' denildiğini işittiniz. Fakat ben size derim: 'Bir kadına şehvetle bakan her adam, zaten yüreğinde onunla zina etmiştir'."

(33) "Ve yine eski zaman adamlarına: 'Yalan yere and etmiyeceksin ve andlarını Rabbe ödeyeceksin' denildiğini işittiniz. Fakat ben size derim: 'Hiç and etmeyın; ne gök üzerine, çünkü o Allahın tahtıdır; ne yer üzerine, çünkü O'nun ayaklarının basamağıdır; ne de Yeruşalim üzerine, çünkü o büyük kralın şehridir... Ancak sözünüz: Evet, evet; hayır, hayır. olsun; bunlardan ziyadesi şerirdendir."

(43) "'Sen komşunu sevecek ve düşmanından nefret edeceksin' denildiğini işittiniz. Fakat ben size derim: 'Düşmanlarınızı sevin ve size eza edenler için dua edin ki, siz göklerde olan babanızın oğulları olasınız; zira O, güneşini kötülerin ve iyilerin üzerine doğdurur; ve salih olanlar ile olmayanların üzerine yağmur yağdırır. Çünkü eğer sizi sevenleri severseniz, ne karşılığınız olur? Vergi mültezimleri de öyle yapmıyorlar mı? Ve yalnız kardeşlerinizi selâmlarsanız, fazla ne yapmış olursunuz? Putperestler de öyle yapmıyorlar mı? Bundan dolayı semavî Babanız kâmil olduğu gibi, siz de kâmil olun'."

Görüldüğü gibi İsa, şeriati tamamlamış, bazı noktaları hakikî güzelliklere ve inceliklere kadar açıklamıştır. Fakat tamamlaması tam olamamıştır. O, Allahı ancak müşfik bir semavî Baba gibi tarif etmiştir. Gök bu Allahın tahtı, yer ise ayaklarının basamağı sayılmıştır. O halde İsa'nın sözlerinin de daha sonra tamamlanması gerekeceği âşikârdır.

İsa'nın telâkkisinde ölüm ötesi mefhumu "Göklerde olan semavî Babanın nezdine gitmek" şeklinde gösterilmiş ve orada herkesin asıl hayata kavuşacağı anlatılmıştır. Aynı zamanda bu dünyadaki hayatın, oradaki neticeleri hazırlamak için olduğu çok kere belirtilmiştir. Aşağıdaki ayetler bu hususa birer misaldir. (Matta İncili, Bap: 6):

(1) "Sakının, insanlara salâhınızı onların önünde gösteriş için yapmayın; yoksa göklerde olan Babanızın önünde karşılığınız olmaz. (2) İmdi, sen sadaka verdiğin zaman, iki yüzlü adamların, insanlardan hürmet görmek için havralarda ve sokaklarda yaptıkları gibi, önünde boru öttürme. Doğrusu size derim: Onlar karşılıklarını aldılar. Fakat sadaka verdiğin zaman sol elin, sağ elinin ne yaptığını bilmesin ve sadakan gizli olsun; gizlide gören Baban da sana ödeyecektir."

(5) "Dua ettiğiniz zaman da iki yüzlüler gibi olmayın; çünkü insanlar, kendilerini görsünler diye, havralarda ve köşe başlarında durup dua etmeyi severler. Doğrusu size derim: Onlar karşılıklarını aldılar. Fakat sen dua ettiğin zaman, kendi iç odana gir ve kapını kapayarak, gizlide olan Babana dua et; gizlide gören Baban sana ödeyecektir. Dua ederken putperestlerin ettiği gibi boş tekrarlar yapmayın; zira onlar sanırlar ki, çok şeyler söylemeleri ile işitilecekler. Bundan dolayı onlara benzemeyin; çünkü Babanız nelere ihtiyacınız olduğunu siz O'ndan dilemeden önce bilir.. "

(Devam edecek)

Ölüm İnsanları Hürriyete Kavuşturur

TwO WORLDS'den

Çeviren : JALE GIZER

Hannen Swaffer topluluğunun rehberi Silver Birch'in görüşü ile, ölüm bir felâket değildir. Silver Birch, ölümün bizim için, daha geniş bir şuur, daha vâsi bir hürriyet ve bütün meknuz kudretlerimizi ifadelendirmemiz için daha iyi imkânlar sağlayan bir yeni hayata doğuşumuz olduğunu öğretiyor.

«Biz onun girdabı üzerine bilgiden köprü atar ve hayatın dolgun mânâsını, fizik imkânları aşan şekilde göstermek için avdet ederiz.» diyor ve şöyle devam ediyor: «Bütün bunlar ne kadar basit, fakat yapılması gereken iş ne kadar büyük!»

AKIL VE MAHKEME TESTINI TATBIK EDINCE

«Misyonunu (vazifesini) ifa etmekte olan bir reformcuya neyin ilham vermiş olduğunu bilemediğinizi sık sık söylersiniz. Belki tesadüfen karşılaştığı bir ibare, fısıldanmış bir söz, bir kitaptan bir cümle veya bir gazeteden bir satır o adamın düşünce hayatını baştanbaşa değiştirmiş olabilir. Biz de aynı neticeyi elde etmeğe uğraşmaktayız; mahbus zihinleri hürriyete kavuşturmak ve sizin dünyanızdaki insanlara kendi başlarına düşünmelerini ve hayatın her yönünde akıl ve muhakeme testini (denemesini) tatbik etmelerini öğrenmek istiyoruz.

«Eskiyi sadece eski olduğu için ve an'aneyi sadece an'ane olmuş bulunduğu için kabul etmelisiniz. Fakat siz, kıymetli hakikat mücevherini aramalısınız. Zira, hakikî ve sahih olan, her türlü inceleme, her türlü araştırma ve deneme testlerine mütehammil olacaktır.

«Benim getirdiğim hakikatler bazılarına iptidaî gelir, çünkü bunları pek çok defa işitmişlerdir. Diğerleri için ise inkılâb yaratıcı olur. Biz, tekâmülün çeşitli kademelerinde bulunan insanlarla meşgulüz. Bazı kimseler, bizim söylemek zaruretinde olduğumuz şeylere muarız kesilecek, bazıları inkâr edecektir. Fakat, hakikat, hakikat olduğu için ayakta duracaktır. Hatırlayın, sizin normal bir şey olarak kabul ettikleriniz, diğerleri için, insanlığın şimdiye kadar ulaştığı en büyük inkılâb sayılmaktadır. Biz daima, insanın bir ruhî varlık olduğu, Cenabı Hak ile ebedî olarak bağlantılı olduğu hakkındaki bu sade haberle, ihbarla geliyoruz.

«Tebligatımız bütün beşeriyeti muhatab tutmaktadır .Çünkü, hâlen hangi kademede bulunursa bulunsun, onun kavraması ve hazmetmesi için yeteri kadar şey vardır. Nev'i beşer bir kere ayağını tekâmül merdivenine koyunca, onun gitgide yükselen kademelerine doğru tedrici tırmanışı esnasında daima bir üst basamakta ve daha üst basamaklarda onu bekliyoruz.»

Silver Birch'e daha önce tanışmış bulunduğu bir kimseden bahsedildi. Bu şahıs, uğradığı bir acının matemini uzatmakta ısrar ediyordu. Rehber dedi ki:

«Gözlerinizin bağlanmamış bulunmasını ne kadar isterdim; ne kadar isterdim ki tıkalı kulaklarınız açılsa, maddî tahdidlerin ötesini görebilseydiniz. Nekadar isterdim ki siz, yaşadığınız dünyanın bir gölgeler ve hayal âlemi olduğunu bilesiniz; nekadar isterdim ki ötede bekleyenleri görebilesiniz ve size yardım etmek için uğraşan, mütemadî faaliyet halindeki kuvvetlerden haberdar olasınız. Nekadar isterdim ki — yakınlarınız olan, keza vazife icabı size çekilmiş bulunan — Ölüm insanları hürriyeti kavuşturur 2 birçoklarının yanıbaşınızda durduklarını göresiniz. Sizin dünyanız bir gölgeler dünyasıdır ve asıl olan o değildir.

İşimizin büyük bir kısmı başarılmıştır, gördüğünüz şu tarzdaki vasıtalar kanalile değil, maamafih, dünyanızın şeraitine uygun olarak tezahür etmek ve mevcudiyetimizi göstermekten ayrıca bahtiyarız. Görülmeden, işitilmeden size ulaşabilmekteyiz, hayatlarınızda sessiz, fakat yine de reel bir tesirimiz var. Size yol göstermek, sizi tahrik ederek, yön vermeğe çalışarak, karakteriniz kuvvetlensin, ruhunuz tekâmül etsin ve anlayış ve inkişafınız için, hayattan gerekli olan herşeyi alabilesiniz diye doğru kararlar almanızda size yardımcı oluyoruz.»

Senenin mevsimleri arasında bir mukayese ile, Silver Birch, hayat devrinin bir parçası olarak kabul ettiği ölümün şairane bir tasvirini yaptı.

«Mevsimlerin mucizesini düşünün, dedi, kesintisiz bir muayyeniyet içinde bir devri daim: Kışın bütün tabiat uyurken yağan karlar; hayat uyanırken ilkbaharın müjdesi; hayatın, bütün güzelliği kendisini gösterdiği yaz mevsiminin dolgunluğu ve zenginliği ve tabiat sesini alçaltarak yeni bir tazeleniş devresine ulaşmadan önce uykuya hazırlanırken, sonbahar...

«Bu devir her insanın hayatında tekerrür eder. Tabiatın bu resmigeçidi her insan ruhunda yeni baştan yaşanır. Önce, uyanan şuur'un ilkbaharı; sonra, insanın kuvvetlerinin en yüksek noktaya ulaştığı yaz gelir; hayat solgunlaşmağa başlayınca sonbahar görünmüştür; nihayet kış gelir, yorgun argın ruha uyku ulaşır. Fakat fizik hayatın kışından sonra da ruh ilkbahara kavuşur. O, ebedî devrine devam etmek üzere yeni bir dünyaya uyanır. Tabiattan bu ihbarı alınız ve hiçbir zaman aksamamış olan kanunların sizin hayatınız da dahil, diğer her insan hayatında olduğu gibi intizamla hükmünü icraya devam edeceğinden emin olunuz.»

Bir celsede, hazirundan biri, dünyamızdan ayrılan meşhur bir spiritüalistten bahsetti. Silver Birch «Büyük Hasatcı», dedi. «Onları birer birer topluyor, tâ ki hayatın seyri daha zengin bir dünyada ışıklansın.

«Onlar sizin ihatanızdan çıktıkları zaman dökülen gözyaşları sizin dünyanıza aittir, fakat, yeni hürriyetlerine kavuşmuş ve sizin dünya lisanı ile ifadesi kabil olmayan neş'eleri tadmağa başlamış ruhları istikbal eden (karşılayan) bizlerin dünyamızda ise sevinç ve mutluluk vardır.

«Ben daima şu dersi öğretmeğe çalışıyorum: Ölüm, hürriyeti heceler ve sizin vibrasyonlarınızın sahası dışına çıkmış kimselerin siz yasını tutarken, biz, onların yeni bir hürriyet ve yeni bir saadet hayatına başladıklarını ve içlerinde mevcud bulunan, fakat sizin dünyanızda ekseriya tahakkuk ettirmekte muvaffak olamadıkları kudretleri ifade için daha büyük imkânlara kavuşacaklarını bilmekle bahtiyarız.

«Büyük mücadele, gün be gün, madde dünyasının her noktasında devam ediyor. — ruh kuvvetleri ile maddeci benciliğin çirkin kuvvetleri arasındaki harap. Fakat mukadder zafere doğru yürümekteyiz. Arasıra gerilemeler olacağını, ruh kuvvetlerinin mağlubiyete uğramış gibi görüneceğini bile bile yürüyoruz, kudretli ve güçlü varlıklar bizim safımızda yer aldığı içindir ki zafer bizim olacaktır.»

Düşünce Dünyasında Maceralar

Pyschis News'dan
J. Gizer

KAST SİSTEMİ

Cemiyet hayatının teşkilâtlanışında nâzım rolü oynayan esas, his hayatının sıhhatidir. Hiddetli, sadist, haşin ve kıskanç bünyelerin, kendileri gibi olanlarla gruplaşmaları zarureti vardır Çünkü, onların hâsıl ettikleri atmosferi, başkalarının tahammülü imkânsızdır. Nitekim, kendileri de, daha yüksek âlemlerin incelmiş atmosferine mütehammil değildirler.

Bu teşevvüşlerden şifa bulmak tedricen mümkün olur ve onlar şifa buldukça daha iyi şartlara terfi eder, daha yüksek seviyelerin oluş hallerine dahil olabilirler. Tâbir caizse, bu, bir kast sistemidir. Fakat bu, alâka ve sempati esasına dayanan bir sistemdir. Yoksa, kaçıp kurtulmağa asla imkân bırakmayan bir demir mahbes değil. Yükseliş yolu daima açıktır. O yolu özleyen her insana, yardıma istekli eller, cesaret vermeğe hazır varlıklar vardır.

KENDİ ZAMANIM

Fakat tıpkı yeryüzünde olduğu gibi, ruh, inkişafına devam eder ve varlığı garip, mutad dışı arzular doldurur. Böylece, bu yeni "arzular bedeni" içinde inkişaf eden ve şekillenen ruh, bir huzursuzluk, daha yüksek bir oluş halinin hasretini yaratır.

Şimdi ben, insanın, gayelerine ulaşmak için takip ettiği inkişaf seyri hakkında daha geniş bir fikre sahip oluyorum. O, son derece geniş ve son derece yavaş cereyan eden bir inkişaftır. Ve uzun bir zaman süresi içinde ben, onu ancak kısmen görebildim.

Hakikî "kurtuluş programının" mütemadiyen genişleyen umumî manzarası, tedricî ve kadere bağlı bir tablo halinde kendisini göstermektedir. İlk önce, hayatın hakikaten yok edilmesi imkânsız bir kıymet olduğu bilgisi gelir; daha sonra, her varlığın kendisine uygun olan yere gideceği hakkında sert ve haşin tecrübenin idraki ve nihayet ne kadar kötülükle sarılmış ve sarmalanmış olursa olsun, hiçbir kimsenin lânetli olmadığı, fakat cehit ve ıstırap yoluyla kendisini bu durumdan kurtararak, muktedir olduğu en yüksek tekâmül seviyesine ulaşabildiği hakikati görünür.

Bu arada, kulübemde oturur, düşünür ve yazarken, düşünce faaliyetinde yalnız olmadığım hakkında sezgiler almağa başladım. Düşünce faaliyetinin bir ânında, sanki daha geniş ve şümûllü fikirlerin akışını kabul edebilmek için zihnimde bir açılma, berraklaşma ve aydınlanma oluyordu.

GÜZEL BİR MÜŞAHEDE VE TECRÜBE

Bu, tatlı bir tecrübe idi; kendimi bu hâle terkettim. Muhtelif varlıkların (şahısların) fikir alış - verişinde bulunduğu ve onları benim için alâka çekici bir tarzda inkişaf ettirdikleri bir nevi konferans intibaını gayet vazıh olarak alıyorum. Adetâ gayriihtiyarî bazı sualler sorduğumu ve bu suallerin dikkate alındıktan sonra cevaplandırıldığını farkettim. Daha sonra birdenbire, bu görüşmelere iştirak edenlerden birisinin, benim medyom dostum olduğunu ve daha önce bahsetmiş bulunduğum grupla irtibatta olduğunu farkettim.

Yine burada, beklenilen karşılaşmaları temin hususunda varlıkları istikametlendiren faktör alâka prensibidir ve bunda fizik mesafenin hiçbir rolü yoktur. Bu grupta, bir dünya sâkini, bizim plândan iki

kişi daha yüksek plândan bir varlık vardı ve hiçbirimiz bedenen aynı yerde mevcut bulunmamamıza rağmen, aramızda sadece alâka kanununa dayanan tatminkâr bir görüşme tarzı inkişaf etmiş oluyordu.

İşte böyle, bedensiz olarak yapılan bir iki içtimadan sonra, medyomun kocası Andrew'i aramağa başladım. O, benim bulunduğum plânda, yâni ulaşabileceğim bir mevkide idi. Ve o, beni, kendileriyle işbirliğine devam hususunda teşvik etmişti.

DÜŞÜNCE - BULMA

Ben ona, onların sohbetine nasıl kulak misafiri olduğumu anlattım. O da, bana, temas edilmiş olan bu daha yüksek zekâ hakkında daha etraflı malûmat verdi. Gruptan birisi, hangi plânda bulunursa bulunsun, medyomla müstakil olarak irtibata geçebiliyordu. Böylece ben de gruba iltihak ettim. Şimdi ben, kâh kulübemde sessizce oturarak onların düşüncelerini bulma, dinleme, kâh Andrew'u bularak bu tecrübeyi onunla paylaşmak suretiyle, onlarla müştereken çalışmaktayım. Benim yanımda hazır bulunmayan kimselerin düşüncelerini paylaşma tecrübesi, önümde bütün bir yeni imkânlar sahasını açmaktadır.

Düşünün bir kere! İnsan, işitilmek veya okumak suretiyle alınıp verilen kelimelerin mekanik yardımı olmadan, ulaşabilinen büyük bir düşünce kâinatının bir parçası oluyor. Bu keyfiyet beni, bu harikulâde hayatın yeni kuvvetleri arasında hepsinden daha ziyade teshir ediyor. Maksatlı olarak, başka zihinlerin düşüncelerine ulaşmağa çalışmaktayım; bilhassa bana yeryüzündeyken en fazla ilham vermiş olanların... Buna bazan muvaffak oluyorum, bazan da olamıyorum.

RASTGELE BİRŞEY YOK

Şüphesiz, yine, bu hâdiselerin cereyanında rastgele hiçbirşey bulunmadığını, fakat bütün olanların tahmin edilebileceği gibi, gayet kat'î ve sıkı bazı nizamları takibettiğini farketmekteyim. Temel kanun alâka kanunudur. İnsan, ancak aralarında afinite (alâka) bulunan veya bulunabilecek olan zihinlerle temasa geçmeyi ümit edebilir; bu, tekâmül seyirleri farklı da olsa, bir cinsin kendi nev'i ile olan münasebetidir.

Sonra, yerine getirilmesi icabeden başka şartlar da vardır. Aynı zamanda bir düşünce mutabakatı da olması icabeder. Meselâ, eğer ben, muayyen tipte bir düşünce ile arasında münasebet kurmuş bulunduğum bir zihin ile irtibata geçmeye çalışacak olsam ve şayet o zihin tam o anda başka takibatta bazı meselelerle meşgul bulunuyorsa, galip ihtimâlle hiçbir irtibat kurulamaz.

NEŞ'E KAYNAĞI

Muvasala (bağ kurma) arzu edildiği takdirde dahi, bazı engeller kasten araya konulabilir. Ve o zaman bir nevi karanlık, transmisyonu (aradaki bağı) kesmek üzere araya girer. Fakat heyeti umumiyesiyle serbestçe etrafa tevcih edilen zihnin maceraları, benim için büyük bir mânâ taşıyor. Ve öğrenmem gereken yeni kıymetler hakkında benim için bir nevi yeni baştan tedris oluyor. Bu, keza, bana saf ve sonsuz bir sevinç kaynağı oluyor. Çünkü nadir ahvalde benim dünyadan daha geniş, daha serbest bir hayat ve tecrübe ufuklarına, tarifi imkânsız bir ışık ve saadete doğru açılıyor.

Ruhlarla Nasıl Konuşulur?

Günhan ARICAN

Ruhlarla konuşma denince, herkesin ilk plânda anladığı, iki insanın konuşması gibi, bir ruhla bir insan karşı karşıya gelir ve karşılıklı olarak oturup fikir alış verişinde bulunurlar. Tabiî anlaşabilmeleri için, insanlarda olduğu gibi, müşterek bir dilleri olması lâzımdır. Bu duruma göre, Türkçe bilmeyen bir İngiliz ruh ile, İngilizce bilmeyen bir Türk insan karşı karşıya gelseler, asla anlaşamazlar. Çünkü, birbirlerinin dillerini bilmiyorlar. Ancak işaretlerle meramlarını anlatmaya çalışabilirler.

İşte, bu kanaat doğru değildir. Hangi milletten olurlarsa olsunlar, bir ruhla bir insan konuşup anlaşabilir. Aynı şekilde, birbirlerinin lisanını değil bilmek, hiç duymamış olan iki ruh, ruh âleminde kolaylıkla anlaşabilirler. Bu nasıl olmaktadır?

Ruh âleminde anlaşma vasıtası lisan değildir. Orada kelimelerin tekabül ettiği mânâlar alınıp verilmektedir. Böylece, düşünülen şeyi kelimelerle ifade edip anlatmaya çalışırken, dinleyen ruh, konuşanın yalnız kelimelerle ifade edebildiklerini değil, ifade edemediklerini de almaktadır. Böyle konuşan, daha bir kelime söylemeden, dinleyen, onun bütün söyleyeceklerini, hattâ düşünüp de söylemek istemediklerini de alıp, anlamaktadır. Bu hâl, tıpkı telepati gibidir. Böyle olunca, ruhların kendi aralarındaki konuşmalarında kelime ve lisan ikinci plânda kalır. Ama spatyoma (ahiret) daha tam olarak uyamamış, oranın şartlarını henüz iyice anlıyamamış ruhlar, kendilerinin dünyada bildikleri dilden veya dillerden konuşup anlaştıklarını sanabilirler. İnsanlara da: "Burada herkes kendi dilinden konuşur" diyebilirler.

Ruhların kendi aralarındaki konuşmaları, kelime alışverişi değil, mânâ alışverişidir. Onun için, spatyomda hangi milletten olursa olsun, iki ruh kolayca anlaşıp konuşabilirler; hem de dünyadakinden

(Devamı Sayfa 46 da)

İşte Evim..

La Revue Spirite'den

Çeviren : Kâmuran TÜZER

Vak'a Havana'da geçmiştir. Edward Esplugus Cabrero ailesi, iki yaşındaki oğullarının, geçmiş hayatında Jean ve Mercedes, isimli bir kız bir erkek kardeşi olduğunu söylemesine gülüyorlar, onun uydurup anlattığı hikâyelere hayran oluyorlardı. Fakat gün geçtikçe neşeleri azalmaya başladı. Zira Edward annesinden, beyaz tenli, siyah saçlı, çok güzel bir kadın diye bahsediyordu. «Şapka yapar ve onları ucuz ilâç satan bir ticarethaneye birşeyler almak için götürürdü.» Çocuk evi terkettiği zaman annesi ağlıyordu, çünkü çocuk hasta idi ve onu hastahaneye götürüyorlardı. Adı Pancho Seco idi, annesi Amparo, babası Pietro idi. Campanario sokağında yaşıyorlardı. Hastahanede öldü.

O zaman Edwardın ailesi işi ciddiye aldılar. Campanario sokağını tanıyorlardı. Çocukları sokağı tanıyamamıştı. O tarafa doğru çocuğu götürdüler .Bir köşeye gelince çocuk: «İşte her zaman gittiğim dükkân» dedi. Yeni anne ve babasını bir sokağa doğru sürükledi ve Campanario sokağındaki 69 No.nın önünde durdu. «İşte burası evim!» dedi. Kapıyı çaldıkları zaman, bir adam açtı ve «Evet, Seco ailesi, oğullarının ölümüne kadar burada yaşadı, dört seneden fazla oluyor. Ondan sonra buradan taşındılar,» dedi.

İnsanlar Dünyaya Tekrar Tekrar Gelirler

(Baştarafı Sayfa 13 de)

mantığın ve ilmî mevzuatın ilk hamlede kabul edemiyeceği birtakım fikirleri acaip buluyor ve bir türlü hazmedemiyordum. Fakat seneler geçti..."

İNATÇI HÂDİSELER

Fakat hâdiseler inatçıdır. Her düşen elma, Newton'u teyit eder. Dünya, dönüşüyle her saniyede Galile'yi doğrular. İnsanların nebat, hayvan ve insan saflarından geçerek tekâmül ettiğini söyleyen bir şahsa karşı: "Saman yediğimi hiç hatırlamıyorum!" tarzında ucuz cevaplar verip meseleyi hallettik zannedersek, inatçı hâdiselerin büyük faydası olmaz. Fakat onları ilmî bir açıdan inceliyerek, ilk bakışta iddiamıza zıt gibi görünen taraflarını da ele alıp, hattâ bunların zaruretini ortaya koymaya çalışırsak, kısaca müsbet şüphelerle ilerlersek, faydamız o kadar büyük olacaktır.

Gelecek yazılarımızda hârika çocukları, fobileri, geçmiş hayatını hatırlayanları, ekmineri olaylarını, antipati ve sempati bahislerini böyle bir açıdan inceliyecek, insanların dünyaya tekrar gelmeleri ve bunun nedenleri üzerinde şuurlu bir inanca doğru yürüyeceğiz.

Ölmüş Gül Ağacı

«Confidence»dan
Yazan : Mme. J. D.
Çeviren : Kâmuran TÜZER

Oğlum bir yıldanberi Cezayirde askerlik yapmaktadır. Geçen yıl, Anneler Gününde, bana bir gül ağacı hediye etmişti. Onu bahçeye dikmiştik.

Fidanın tutacağından hiç ümitli değildim. Fakat bu gül ağacı Michel'e fevkalâde zevk veriyordu.

— Göreceksin anneciğim, ben oraya gidince, bu ağaç çiçek açtığı zaman her defasında beni biraz daha fazla hatırlayacaksın, demişti.

Sonra ayrılık günleri geldi. Uzun yalnızlık günleri, mektuplar seyrekleşmişti...

Gül ağacına elimden geldiği kadar iyi bakmaya gayret ediyordum, fakat bitkiler hakkında bildiklerim o kadar azdı ki ağaççık günden güle soluyordu.

İlkbaharda, gelişeceğine ümidim olmamakla beraber, gene de her mektubumda oğluma ondan bahsediyordum.

Sonra gayet üzücü bir devre geldi, o müddet zarfında oğlumdan hiç haber alamadım.

Her sabah saat 10 da, postacıya bakmak için aşağı iniyordum.

Postacı bazan başka bir mektup bırakmak için uğruyor veya geçerken başı ile menfi bir işaret yapıyordu. Kendi kendimi fazla düşünmemeye zorlayarak üzüntü ile yukarı çıkıyordum.

27 Mayıs Anneler Günü idi, pazar günü mektup gelmediğini bildiğim halde alışkanlık eseri olarak aşağıya indim.

Birdenbire gördüğüm manzara bana âdeta şok tesiri yaptı: Dün tamamen kurumuş olan gülün üzerinde üç tane gül birden açmıştı. Hem de iyice açılmışlardı. Gözlerime inanamıyordum, şamışlardı. Gözlerime inanamıyordum, şaşırmıştım. Bu bir mucizeydi, pırıl pırıl üç diyorlardı.

Onları seyrederken beni baştan aşağı titreten bir ses duydum:

— Anne! Anne! İşte geldim. İzinliyim!

Bahçe kapısı açıldı, kendimi oğlumun kollarında buldum.

İlk heyecanımız geçince, bakışları gül ağacına çevrildi:

— Görüyor musun, Anneler gününde çiçeğinin açacağını biliyordum! Bütün gece trende hep onu düşünmüştüm.

Gül ağacı yetiştirmekte iyi bilgisi olan bir dostumuz böyle bir hâdiseyi şimdiye kadar görmediğini ve bu hâdiseyi bir türlü anlayamadığını söylüyor...

RUH DÜNYASI'nın notu : Eski okuyucularımız «Çiçekler Anlar» diye bir yazı neşrettiğimizi hatırlıyacaklardır. Gerçekten çiçekler sevgiden ve alâkadan veya tersine alâkasızlıktan anlarlar. Sevilen, sıcak alâka gösterilen çiçekler gelişir ve güzelleşirler.

Burada trende gelirken bütün gece gülü düşünen delikanlı, farkında olmadan ona canlandırıcı ve geliştirici tesirler göndermiştir. Gül de kısa zamanda canlanmış ve gelişmiş, hemen o gece çiçek açmıştır.

Ol Cennetin Irmakları

Reha EROĞLU

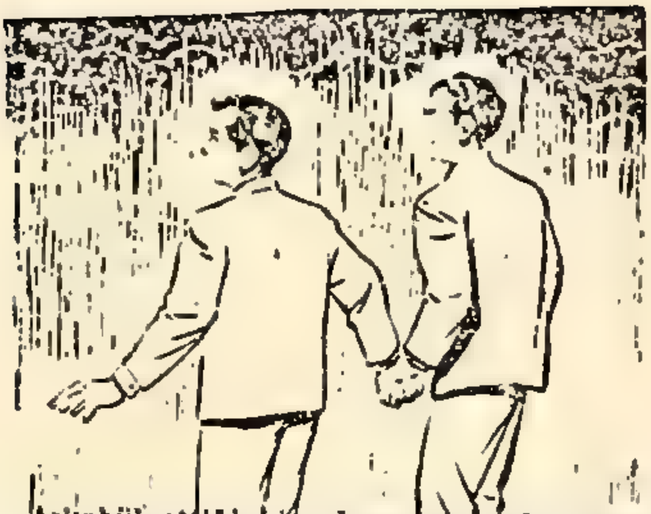

Bugün sizinle hayallerin çabucak gerçekleştiği, gerçeklerin kanımıza ve kalbimize işlediği bir âlemde ufak bir gezinti yapacağız. Bu gezinti için yapacağınız hazırlıkları söylüyorum: Kalbinizdeki bütün yükleri, kinleri, kıskançlıkları, üzüntü ve sıkıntıları atacaksınız, etrafınızı kuşatan kara bulutları bütün gücünüzle üfleyerek dağıtacaksınız. Sonra derin bir nefesle ciğerlerinizi doldurup aldığınız havayı bir müddet içinizde tutacaksınız. Daha sonra da koltuğunuza kendinizi iyice bırakıverip gözlerinizi kapatacaksınız. Bedeniniz koltukta tatlı bir dinlenmeye dalmışken siz kanatlarınızı takacak, benimle beraber gezintiye başlayacaksınız...

Bakınız şimdi ne kadar hafifsiniz. Kanatlarınızın ufak bir hareketi sizi kilometrelerce ötelere iletiyor. Hızla yükseliyorsunuz... Siyah, barut ve pis çamur kokan ülkelerden süratle geçiyoruz. Kan ve irin kokularının havayı doldurduğu kıpkızıl bir ülkeyi hızla geride bırakıyoruz. *Sarı âlemde biraz nefes alıp yeşil âleme geçiyoruz.* Tatlı bir musiki bütün havayı titretiyor. Burada herşey renk ve herşey musikidir. Tatlı bir sükûn, bayıltıcı bir haz iliklerimize işliyor. Yatmak, ağaçların altında uyumak, yeşil, gür çimenlerle kucaklaşmak istiyoruz. Kuşlar, sevgiyi, aşkı en güzel melodilerle dile getiren dost kuşlar, etrafımızda uçuşuyor, yanımıza hatta başımıza konuyor.

Buradan da yükseliyoruz... Mavi bir âleme geliyoruz. Burada ağaç yok, kuş yok çiçek yok... Şekiller başka, sesler hiç alışmadığımız bir tarzda. Garip, çok garip bir şey bu... Musiki demeye de dilim varmıyor. Fakat her taraf titreşiyor. Bu titreşme esnasında saniyeden çok daha kısa bir zamanda milyonlarca titreşim ve onların tekabül ettiği his, duygu ve mâna alınıp veriliyor. Hâkim renk mavi; mavi dağınık titreşimleri birleştiren, aralarında ahenk kuran bir canlılık gösteriyor. Ahenk!... Her saniye bozulan, her saniye yeniden daha mükemmel olarak kurulan âhenk... Her bozuluş bir irkilme, bir silkinme ve bir hamle, her kuruluş bir dolgunluk, haz lâfıyla ifade edilemiyecek muhteşem bir mutluluk... Mutluluktan da öte bir doğuşun coşkunluğu, yeni bir oluşun şükrü, ilâhi bir yalvarış ve her şeyi kucaklayış...

Mavinin üstünde gittikçe derinleşen ve koyulaşan bir morluk... Her türlü şeklin bittiği, her sözün değersiz kaldığı, sadece manâ kokan, sadece sevgi tüten... ayrılık ve gayrılığın kalmadığı bir âlem burası... Burada ne kanatlarımız kaldı, ne biz kaldık!... Ama biz yine varız. *Biz hem kendimizi ayrı bir hüviyet olarak görüyoruz, hem kendimizi başkalarından ayıramıyoruz* Mor âlemde herşey birliği, beraberliği terennüm ediyor, ayrılan ve yeniden kurulan birşey yok. Herşey her an beraber, haz diye, mutluluk diye bir şey bahis konusu değil, o aşağılarda kaldı. Burada haz kelimelerle ifade edilemiyen bir büyüklük, bir coşkun temaşa, ıstırap bir insan idrakinin alamıyacağı, belki yaklaşık olarak diğerkâmca diyebileceği bir karakter taşıyor. *İlâhi nizam buradan bütün haşmetiyle görülüyor. Burada her zerre «Allah, Allah!...» diyerek, rükua varmış, ilâhi nizamın çağlıyanlarıyla aşağılara akmıya amâde...* Seyahate devama ne sizin mecaliniz kaldı, ne benim!... Haydi şimdi şairin sözünü bir şarkı gibi söyliyerek aşağılara inelim:

Ol cennetin ırmakları
Akar, Allah deyu deyu.

Ahiretten Sahneler

Hasan YEŞİLIRMAK

Bir insanın veya varlığın en korkunç his ve duygularını - tâbiri caizse - en mükemmel tarzda ifade eden ve âdeta bu vasıfların sembolü olan "Ahiretteki Kaatil", bu sayımızda ve celsemizde bambaşka bir çehre ile karşımıza çıkıyor. Diyebiliriz ki, bu varlığın tutumu ve anormal davranışları, ibret almakta nasibi olan herkese ışık tutacak; onları doğru düşünceye, doğru karara, doğru harekete, gerçek hedefe yöneltebilecektir.

1962 yılının Ocak ayının 12 nci gündeyiz ve 23 üncü celsemizi yapıyoruz. Operatör: Dr. R. Kayserilioğlu. Medyom: O. Gürsoy'dur.

Medyom: — Terliyorum efendim. Yanıyorum. Yine çok ağır, yine o yer. "Yine mi siz?" diye soruyor. Hiçbir değişme yok onda. Gene öyle. Gözler içeriye kaçmış, koyu, mosmor. Kürdan gibi: "Ne haber? Görüyorsunuz bu dünyanın halini. Kana bulanacaksınız, haberiniz yok. Uyuyorsunuz gafiller, uyuyorsunuz! Ondan sonra gelir söylenirsiniz ve söylediklerinizin doğru olduğunu ispata çalışırsınız. Farkında bile değilsiniz, siz baştan aşağıya enayisiniz hepiniz!... Ey, ne olacak, neler yaptınız görmiyeli; şarap içtiniz mi, kan gibi çay içtiniz mi?..." diyor.

Op.: — Peki, bu kan dökmelerden memnun musunuz?

Varlık: — Memnun olmayıp da ne olacak? Dünya bu dünya! Herşey sizi, benim sözlerime getirir.

Op.: — Ama bunu mecburen yapmak var!...

Varlık: — Yoo! Mecburen değil; hiç mecburen değil... Etrafa bakınmanız kâfi. Bir gün bir gazete alın, şöyle bir okuyun. Yalnız orada mı, her yerde!... Sanır mısınız dünyada adalet var? Dünyada neler oluyor, neler!... Ben bir kitap okumuştum. Her neyse, bırakın kitap okumayı şimdi. Dünyada, eskiden, hastalık salgınları çıkmış, binlerce insanı silip götürmüş... Sizce adalet bu mu? Allahın adaleti ha?... Vazgeçin dostum böyle şeylerden, vazgeçin!... (Şimdi de Allaha çatmak istiyor. Bu hali ise, yavaş yavaş boşalmak istemektir. H.) Bunlar sizi yanlış yola, yanlış felsefeye sürükler. Bir söz vardır, bilir misiniz? "İyilik eden kötülük bulur." Yanlış anlamayın sakın! Size kötülük yapın demiyorum, yoo!... Kötülük yapmayın ama, iyilik de yapmayın! (Peki, katli neye methediyor? İşte bu, bir idrâk uyanmasıdır. H.) O zaman bu hâdiselerin içerisinde nasıl kavrulacaksınız, nasıl kendi içine çekecek bu hâdiseler sizi!... O zaman belki bana hak vereceksiniz. Hem, ister inanın, ister inanmayın, umurumda değil. Bu, memnun olunacak dünya değil!...

Op.: — Birşey sormak istiyorum.

Varlık: — On şey sorun isterseniz. Ama hepsi boş bunların. Siz gene o kaz kafanızla inat edeceksiniz.

Op.: — Sizce ilâhî adalet nasıl olmalıdır?

Varlık: — Ne demek ilâhî adalet?... Siz inanıyor musunuz ilâhî adalete?

Op.: — Bizi bırakınız. Sizce nasıl olmalıydı?

Varlık: — "Bizi bırakın, bizi bırakın." İdeal bir şekil doğrusu. İdeal şekli kendiniz bulamıyorsunuz; benim söylediklerimi de kabul etmiyorsunuz. Lâf mı yâni? Sonra, benden öğrenmişsiniz, öğrenmemişsiniz; adalet neresi bunun Allahaşkına?... Ben, yirmibeş sene hapiste kaldım. Tutarsınız birini öldürürsünüz, hâkim size beş sene hapis verir. Başka bir yere gidersiniz, o hâkim ötekinin tanıdığıdır, aynı suça dokuz ay ceza verir. Dünyadaki adalet bu... Bir de adaletten bahsediyorsunuz. Hıh! Var mı bunun daha gerisi?

Op.: — Bunlar, insanların yaptığı kanunlar ve zaaflarından doğan hatalardır.

Varlık: — İlâhî adalet değil mi yâni? Ee! Peki, nasıl olacak ilâhî adalet? Hadi canım, siz de!... Beş vakit namaz kılmak mı adalet? Eğilip kalkacaksın, günde beş defa yıkanacaksın, ne olacak? Temiz olan insan günde beş defa yıkanır mı yahu?

Op.: — Hayır. O başka. O, Allaha karşı bir vazife.

Varlık: — Görüyorsunuz ya, vazife diyorsunuz. Ne kadar basit bir vazife bu! Allah böyle mi olmalıydı? Böyle olunca da nasıl adalet bekliyorsunuz yâni? Harpte, - ki, insanlar çıkarıyor harbi - sonra da dua ediyorlar: "Babamı öldürme!" diye... Böyle adalet olmaz, kardeşim! Hem benim "Adalet" diye bir komşum vardı, biliyor musunuz? Neyse, boş verin. Ne söylüyordunuz?...

Op.: — Yâni, insanları öldürmeseydi, Allah âdil mi olacaktı?

Varlık: — Allah belki istemiyor insanların birbirlerini öldürmesini; ama öldürüyorlar işte!... Peki, neye mâni olmuyor?...

Op.: — Neye mâni olsun; o zaman insanların hürriyeti kalır mı? (Buradaki hürriyeti dünyamızdaki mecazî mânâda olan hürriyet şeklinde anlamamak gerektir. Bahsedilen, ilâhî nizam içindeki insan hürriyetidir. H.)

Varlık: — Hadi canım, ne hürriyetinden bahsediyorsun; hürriyet var mı sanki?

Op.: — Şimdi niçin ıstırap çekiyorsunuz, veyahut?...

Varlık: — Yoo! Istırap falan çekmiyorum! Hapislere girdim; ondan sonra da hürriyetten bahsediyorsunuz.

Op.: — Ama cezasını gördünüz!

Varlık: — Ama kim verdi? İnsanlar verdi. Bana bu cezayı lâyık gören insan, aynı suçu işleyen başka birine dokuz aylık cezayı lâyık görüyor. Bu mu adalet, Allahaşkına?... İnsanlar birbirlerini boğazlıyorlar, harbediyorlar; bu mu yine adalet Allahaşkına?... Biraz düşünün şu konuştuklarımızı...

Evet muhterem okuyucularımız, bu korkunç varlığın, gene fikirlerini kabul ettirmek istemesine rağmen, önceki konuşmaları ile bu celsedeki konuşmaları arasında bâriz bir fark mevcuttur, yumuşama mevcuttur, idrâk uyanması mevcuttur.

(Devam edecek)

DUANIN KABUL OLMASI İÇİN...

(Baştarafı Sayfa 7 de)

İkinci bir faydası da, plânla olan irtibatınızı kuvvetlendiriyor. Sevginizi arttırıyor. Aynı zamanda plâna uyan isteklerimizin tahakkukunu sür'atlendiriyor.

R. K. — Diyebilir miyiz, acaba sür'atten kasdiniz nedir? Zaman bakımından, gayet tabiî dünyada yaşadığımıza göre?

Varlık — Eğer, duanızla birlikte dualarınıza uygun hareketlerinizde bir artma oluyorsa, evet. Hâdiseleri daha çabuk tahakkuk ettirebilir. Siz duanızda yalnız kelimelerle kalıp, hareketlerinize tesir etmezse, bunun seyri, yine hareketlerinizle mütenasip olacaktır. Anlatabiliyor muyum?

Şimdi, bugünkü celseyi burada kesmek istiyoruz. Allahaısmarladık.

Hazirun — Allahaısmarladık.

(A.) Varlık (Oktay) — Dostlar, dostlar; neden bu sözlerden, bu konuşmalardan sonra, bir dua ile bitirmezsiniz?

R. K. — Müsaadenizle dua ediyorum. Arkadaşlar kalben iştirak etsinler.

KISMET

FERMUAR

Sanayi Limited Şirketi

YERLİ SANAYİİN İFTİHAR EDEBİLECEĞİ HER RENK, DESEN VE BOYDA AVRUPA AYARINDA ÜSTÜN KALİTEDE FERMUAR MÂMULLERİMİZ PİYASAYA ARZEDİLMİŞTİR.

Telefon:

Fabrika : 49 36 22

Büro : 22 51 32

Ruhsel - 173

TONFUNK

Delta

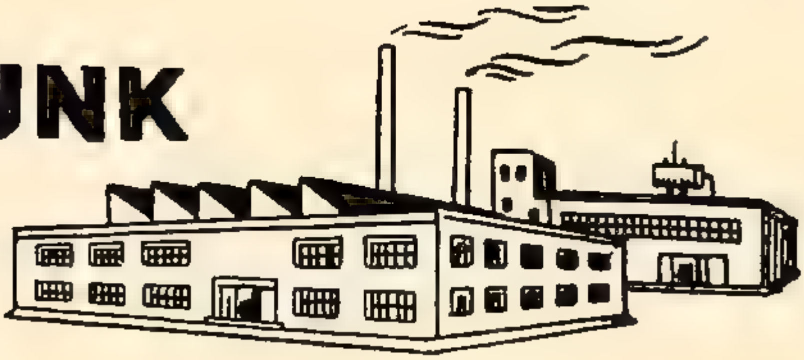

PLATA

COMET

Marka Radyolarımız

RA - TEL SANAYİ

RADYO ve TELEVİZYON FABRİKASI

MARPUÇÇULAR ÇARŞILI GÜRÜN HAN -53-62

Tel : 22 73 73 İSTANBUL

Gazetelerdeki Ruhî Haberler

Hâzım AKALIN

BAŞKA DÜNYALARDA CANLI VAR MI ?

Son zamanlarda, birçok gazetelerde ruhî mevzular ve başka dünyalarda canlı varlıkların mevcudiyeti hakkında yazılar intişar ediyor. Artık öteden beri olagelmekte olan bu tarz vak'a'ara karşı materyalist zihniyetin baskısı altında dudak büken kimselerin yavaş yavaş bundan vazgeçtiklerini ve bun'ar üzerinde düşünmeğe başladıklarını görüyoruz.

İnsanlar, yaratıldığından bu yana daima gökyüzüne bakmışlardır. Fakat bu defa, gökyüzünde bambaşka şeyler arıyor'ar. Gazeteler, bize bunun müjdesini veriyorlar. Bu, şüphesiz memnuniyet verici bir olaydır. Zira, bugün dünyanın içinde bulunduğu bu huzursuzluk ve anlaşmazlığın illetini, maddenin ötesinde bir başka değer tanımayan insanların düşünce sistemlerinde aramak icab eder. Oysa ki şimdi, insanlar, ağır ağır bu düşünce sisteminin eksikliğ'ni ve yetersiz'iğini anlamağa başlamaktadır. Bunda, şüphesiz dışarıdan gelen zorlamaların ve ikazların rolü büyük oluyor.

Bu ikazlardan biri daha, Londra'da Dr. King vasıtasile dünyaya yapılmıştır. Hürriyet Gazetesinin 20.1.1964 tarihli sayısında çıkan bir yazı, birçok bakımlardan enteresan ve şayanı dikkattir. Bu hâdise, bundan önce ayrı ayrı zamanlarda ve yerlerde a'ınmış olanlarla tam bir mutabakat halinde ve birbirlerini tamamlamaktadır. Olayın en güzel tarafı da burasıdır ve bundan dolayı ilmî bir değer ifade etmektedir.

Dr. King: «Başka dünyalarda da canlı varlıklar vardır ve bun'arla konuşmak mümkündür» demekted'r. Nitekim kendisi, böyle bir varlıkla irtibattadır.» Devamla: «Aynı ses, bana zaman zaman yeni haberler vereceğini söylemişti. Sonradan defalarca aynı sesi duydum. Bu, bende bir nevi telepati oldu... Kabiliyetimi artırmam için bana b'rtakım şeyleri yapmamı tavsiye etti. Bunları harfiyen yerine getiriyorum ve dış âlemden işaretler gelmeğe başladığı vakit ekseriya kendimden geçiyorum...»

Markoni de yaptığı uzun tecrübeler sonunda fezadan birtakım işaretler almıştı. Bu işaretler dünyamıza ait değildi. Fezada yaşıyan varlıklardan geliyordu. Fakat aynı işaretleri, aynı gece Amerikalı elektronikçi Yenkins'in de almış olması hâdiseye başka bir renk vermişti. Bu iki mucid'n, birbirinden habersiz çalışmalarının neticesinde aynı bilgiye varmış olmaları üzerinde düşünülmeğe değer bir olaydır. Fransa'da çıkan Plânet mecmuası ise, bu mevzular'a alâkalı olarak geniş araştırmalar yapmakta ve bilhassa uçan dairelerin başka dünyalardan geldiği hakkında kuvvetli geniş dökümanlar toplamaktadır.

Son yıllarda, sadece Türkiye değil, bütün dünya neşriyatı bu mevzulara gen'ş yer vermekte ve insan'arın dikkatini fezaya çekmektedir. Olaylar, kâinat içinde, üzerinde canlıların bulunduğu yerin sadece dünyamız olmadığını gösteriyor. Kaldı ki, kâinatların ötesinde kâinatlar, fiziğin ötesinde metafizik âlemler ve bu âlemlerde yaşıyan var!ıklar var!...

Biz bu dünyaya beraber gelmiş olmakla, dünya ile ilgili bir kader birliğini de kabul etmişiz demektir. Nasıl ki, Karaköy'den - Kadıköy'e geçerken yirmi dakikalık bir vapur yolcu'uğu esnasında, vapurda bulunan insanlar bir kader birliği ediyorlarsa, biz de bu dünya yolculuğunda daha geniş ölçüde bir kader birliği yapıyoruz. Meselâ, seyyareler arası

harp vaki olursa, herha'de bu falan devlete karşı yapılmıştır diye diğerleri oturup seyretmiyecektir. Doğrudan dünyamızı alâkadar edecek ve hepimiz bunu kendi meselemiz olarak kabul edeceğiz. Acaba, birbirimizi anlamak ve kardeşçe yaşamak için dışarıdan böyle bir tehlikenin gelmesini mi bekliyoruz?!...

UYURGEZERLER HAKKINDA

19 Ocak 1964 tarihli Hürriyet Gazetesinde, Uyurgezerler hakkında nereden iktibas edildiği bildirilmeyen enteresan bir yazı vardır. Bu yazıda uyurgezerlerin uykuda gezdikleri esnada gözlerinin açık, fakat donuk ve hareketsiz bir şekilde olduğu kaydedilmektedir. Hastalığın tedavisi ilâçlarla kısmen olabilmekte ise de en güzel tedavisi Hipnotizma ile olur. Yazıda ezcümle şunlar söyleniyor: «Fransada «Tofranil» isimli ilâcın uykuda gezmeyi tevlit ettiği tesbit edilmiştir. Uykuda gezme hali kendisini birkaç şekilde göstermektedir. Çok defa hasta, gündüz tamamen normal olduğu halde, gece yatağından kalkıp gezmekte, hatta iş yapmaya başlamaktadır. Bu şekilde bir kadının uykuda kalkıp bulaşık yıkadığı, dikiş diktiği, bir öğrencinin bütün ödevlerini yaptığı, bir kunduracının ayakkabı tamir ettiği görülmüştür. Bir âlim uykusunda (Otto Loew, Nobel Mükâfatı kazanmış) sinir sistemi üzerinde bir keşifte bulunmuş, sonradan yazdıklarına kendisi de hayret etmiş ve hiç hatırlıyamamıştır.

Uykuda gezenler bazen tehlikeli işler de yaparlar. Yazıda bunlar hakkında da misâller verilmektedir. Bir adamın uykuda kendisini bir ağaca astığı, fakat ipin kopmasıyla düşüp kurtulduğu, adamın bunu rüya sandığı, ama ağacın dibinde a y a k k a b ı s ı n ı n tekinin ve boynunda da ipin izleri bulunduğu görülmüştür. Bir kadın da direksiyon bilmediği halde kocasının otomobilini kullanmıya başlamış, uyanınca otomobilin 60 km. süratle gittiğini görmüş. Sonra güçlükle durdurmuş ve bayılmıştır.

Uyurgezerleri korkutmadan, tatlı sözlerle uyandırmak ve hafifçe gözlerine üflemek ve «tatlı, rahat bir şekilde uyanıyorsun» diye birçok kereler tekrar etmek lâzımdır.

PARMAK UCU ILE GÖRENLER

13 Ocak 1964 tarihli Milliyet Gazetesinde: Parmak ucu ile gören insanlardan bahsedilmektedir. Rosa Kuleşova adındaki Rus kızının parmaklarının ucu ile gördüğü, okuduğu hatta renkleri ayırdedebildiği ilim adamlarının sıkı kontrolları ile de tesbit edilmiştir. Bir de Amerikada Michigan eyaletinin Flint şehrinde Bayan Ferrel Stanley'in Rosa kadar olmasa da parmakların ucu ile gördüğü ve resimleri ayırdettiği tesbit edilmiştir. Bu yazıda parmak ucu ile görme olayının bugüne kadar henüz ilmi bir şekilde izahının yapılamadığını yazmaktadır. Biz şunu ilâve edelim ki insanın ruh sahibi olduğu iyice anlaşılmadan bu hiçbir zaman da izah edilemez. RUH DÜNYASI size gelecek sayılarda bunun en ilmî izahlarını sunmaya çalışacaktır.

RUH DÜNYASI'nın Birinci Cildi Çıktı

★ 1. - 12. sayılar nefis bir cilt içinde toplanmış ve içine de bir indeks ilâve olunmuştur. Böylece istifadeniz kolaylaştırılmıştır.

★ RUH DÜNYASI cildi dostlarınıza yapacağınız en değerli, en faydalı bir hediyedir.

★ RUH DÜNYASI cilt kapakları beğeneceğiniz bir nefasette ve temizliktedir. Cilt kapaklarının fiyatı 5 liradır, ödemeli isterseniz 2 liralık posta pulu gönderilmesi rica olunur. Doğrudan 5 liralık havale veya 5 liralık pul göndererek de sipariş yapabilirsiniz.

★ RUH DÜNYASI cilt 1'in fiyatı 25 liradır. Sipariş adresi: RUH DÜNYASI P.K. 140 - İstanbul

Kitapçılar için: Ferhan BOZKURT, [illegible] — İstanbul

Cildinize

Gülün tazeliğini

temin eden sabun...

cildinizin krem
ihtiyacını karşılıyarak sizi
daha GENÇ, daha CAZİP ve
daha GÜZEL yapar.

BOL KÖPÜKLÜ · NEFİS KOKULU

PURO

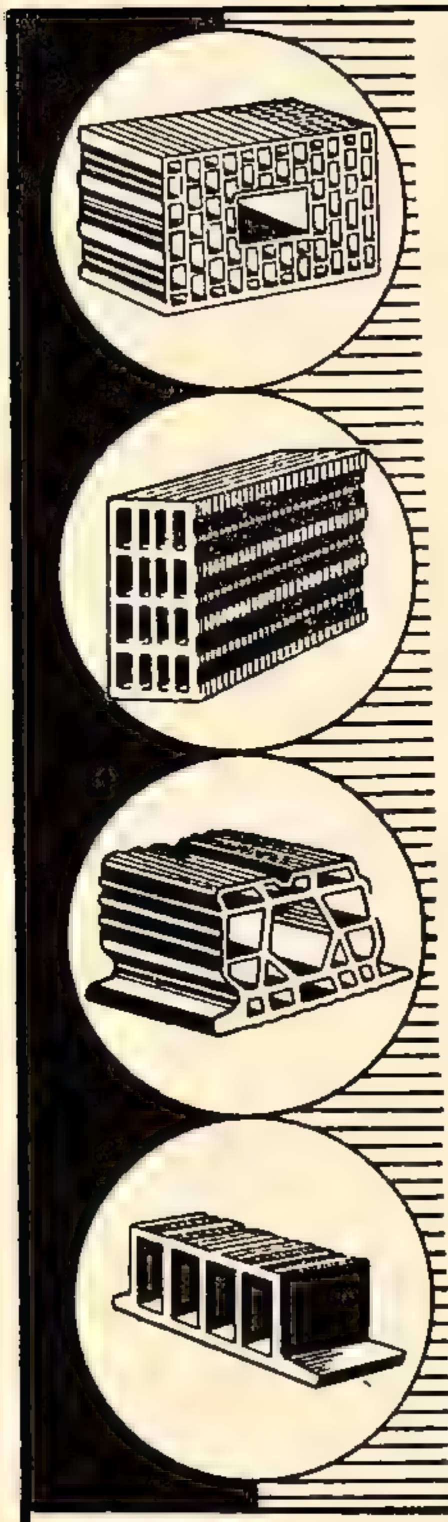

Harman Tuğlası fiatına

MODERN
İNŞAATIN
MODERN
TUĞLALARI

İnşaatınızda, tasarrufu,
Sağlamlığı, kolaylığı,
ses ve ısı izole hassasını
sağlayacak olan mamul-
lerimizin kataloğunu
isteyiniz.

AHMET EKMEKÇİOĞLU

TOPSER

Tuğla ve Kiremit Fabrikası
Büyükdere - İstanbul
Telefon FABRİKA : 61 20 01 / 33
Büro : 49 58 02

Not: Tuğlalarımızın metreküp ağırlığı, sıva ve harç dahil, 900 Kilodur.

Metreküpü 400 kilo ağırlığa kadar hafif blok Tuğla ve Asmolen yapılır.

Yüzyıl boyunca çekilen RUH FOTOGRAFLARI

Yazan : Phenomonist *Çeviren : Aydoğan TUNCER*

(Geçen sayıdan devam)

"— Tom Lynn birdenbire içeri girdi," dedi Ella. "Kocam ellerinden tutuyordu; Dr. Harrison ve Dr. Dunlop da hazırlıklara yardım ediyorlardı. Seanstan hemen önce Tom, yatak odamıza götürülerek, üzerinden bütün elbiseleri çıkartıldı. Çorapları da dahil olmak üzere, tekmil çamaşırları kocamınkilerle değiştirildi. Sonra Tom, ucu rahatça boynuna kadar gelen, siyah satenden yapılmış uzun bir torba içine sokuldu. Sonra torbanın ağzı büzüldü ve Tom'un boynunun etrafından sicimle sıkı sıkıya bağlandı. Bütün düğümler de dahil olmak üzere sicim, kırmızı mühür mumu ile tamamen kapatıldı. Sonra Tom, odanın köşesine götürülerek önündeki perdeler kapatıldı. Hiçbir deney, bundan daha sıkı ve mükemmel şartlar altında yapılamazdı.

Bu esnada ben, perdelere çok yakın oturuyordum; mendilimi dizlerimin üstüne koymuştum. Estiğini gayet iyi hissettiğimiz rüzgâr, davranmama meydan bırakmadan, mendilimi dizlerimin üzerinden uçurdu; onun, perdelerin arasındaki boşluktan geçerek gözden kaybolduğunu gördük. Birkaç saniye sonra mendilim, gene rüzgârla uçarak geri döndü; ama bu defa, başına ve küçük kuyruğuna varıncaya kadar herşeyi tamam bir tavşan şeklinde düğümlenmişti. Dönüşünde, perdelerin arasından geçerken, medyomun, torbasında hâlâ bağlı vaziyette durduğunu gayet iyi görebiliyorduk."

Elimde, Tom Lynn'ın medyomluğu ile çekilmiş sekiz tane ruh fotoğrafı bulunmaktadır. Bunların ilgi çekici bir özelliği şudur: Fotoğrafların bazılarındaki ruh resimlerini çevreleyen ektoplâzmik örtüler, deriye benzer bir dokuyu, diğerleri ise sağlam ve yekpare bir kütleyi andırmaktadır. Sir Arthur Conan Doyle'un resminde olduğu gibi bunlar, önce imâl edilerek, sonradan hayalin üzerine yapıştırılmış gibi durmaktadır.

L. 1 ve L. 2 işaretli resimler, şu nazariyeyi kesin bir şekilde teyid eder görünen şayanı dikkat sonuçlardır: Ektoplâzmadan alınan parçaya şeffaf ve ince bir zar halinde ruhî hayâl veya yazı şekli verilmekte ve bu parça, kalıp halinde, mükerrer defalar kullanılabilmektedir. Benekli çizgi de dahil olmak üzere, elyazısının iki fotoğrafta da aynı olduğu ve sadece hayâli çevreleyen ektoplâzma örtüsünün değiştiği açıkça görülmektedir.

L. 1 deki şahıs bizzat Tom Lynn, L. 2 deki ise, zamanın meşhur ruhî şifacılarından ve ruh fotoğrafçılarından, Lynn'ın meslekdaşı Gateshead'li Jim Patterson'dur. L. 1 ve L. 2 de görülen iki mesaj arasındaki yegâne fark, "Patterson" isminin ilâve edilmiş olmasıdır. Lady Doyle, yazının, kocasının yazısı olduğunu teyid etmiştir.

Bu yazının gerçekten Sir Arthur'a ait olduğunu ispat eden başka bir delil de şudur: Jerry Clarke, Sir Arthur'un kâtibinden, Afrika seyahatindeyken kendisine yazdığı bir mektubu elde etti. Clarke mektubun fotoğrafını aldı. Bu fotoğraftan, Sir Arthur'un büyük harf "D" yi iki şekilde yazdığını anlıyoruz. Mektuptaki "D" yi matbaa harfiyle yazmıştır; fotoğraflardaki imzada ise "D", mektuptaki "Dear" kelimesinde nasıl kullanılmışsa, öyle yazılmıştır. Bu noktayı, sırf Sir Arthur'un hayattayken iki türlü yazı yazma metodu kullandığını ispat etmek için zikrediyorum. Sir Arthur'un mektubunu, L. 1-2X işaretli resimde bulacaksınız.

Lynn'ın fotoğraf medyomluğuna ait hikâyeyi tamamlamak için yerimiz müsait değil. Şimdi dikkatimizi, 1832 - 1907 yılları arasında yaşamış olan Glasgow'lu medyom David Duguid'ye çevirmeliyiz. Duguid, meşhur "Hafed Grubu"nun bir üyesiydi ve ruh fotoğrafçılığından başka, trans sırasında resim yapan bir medyom olarak da tanınmıştı.

Bu türlü medyomlar arasında bugün

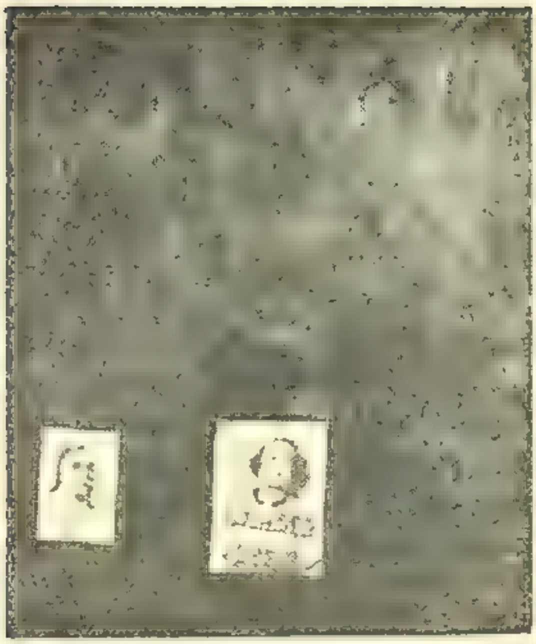

Brezilya'da çekilen bu fotoğrafta bir ektoplazma içinde teşekkül etmiş dört tane ruhlara ait başlar teşekkül etmiştir. Aşağıdaki resimler, celsenin medyomlarına ait

Bu meşhur Abraham Lincol'ün ruhuna ait bir fotoğraftır. Önde medyom hanım görülüyor.

sadece tanıdığım bir tek kişi vardır: Aynı zamanda şifacı bir medyom olan, Meols'lu John Cotton. 1961 yılında John ve Margot Cotton'un evlerinde misafir olarak kalırken, kendisini 16 dakika gibi kısa bir zamanda, müteveffa kayınvalidemin yağlı boya bir portresini yaparken seyretmiştim. Kendisi, gözleri kapalı halde, bütün seans boyunca trans halindeydi. Hiç bilmediği İtalyanca lisanında pek çok cümleler söylemişti. Kayınvallidemin fotoğrafını hiç görmemişti ve onun hakkında en küçük bir bilgiye sahip değildi.

Duguid, ne fotoğraf makinesi, ne de diğer herhangi bir âlet kullanmaksızın, tam bir karanlıkta elde ettiği fotoğraflarla tanınmıştır. "Psikograf" veya "Skotograf" ismi altında tanınmış olan bu fotoğrafları, sadece düşünce ameliyesi ile elde edilmiş intibaların kaydedilmiş şekilleri olan "düşünce fotoğrafları" veya "nengraf"lar ile karıştırmamalıdır.

David Duguid'nin tahsilli veya bilgili bir insan olmadığını hatırlatmak yerinde olur. Onun medyomluğu ile, vasat zekânın kapasitesinin ötesinde pek çok şeyler elde edilmiştir. Bunlar, daha büyük ve görünmeyen bir zekânın faaliyet halinde bulunduğunu hiçbir şüpheye mahâl bırakmıyacak şekilde ispat etmiştir.

Duguid'nin elimde bulunan fotoğraflarından biri, Glasgow'un tanınmış şahıslarından Mr. ve Mrs. Anderson'un ölmüş çocuklarına aittir. Fotoğraf aslında 1892 yılında çekilmiştir ve resimdekiler, Mrs. Andrew Glendinning ile, fotoğrafta hayâli çıkan ölü çocuğun annesi Mrs. Anderson'dur. 1892 yılında Glasgow'da, sıkı tecrübe şartları altında yapılan muhtelif celselerde Duguid vasıtasıyla elde edilen pek çok fotoğraflardan biridir bu...

Ruh fotoğraflarının bir çoğunda, ruh çehrelerini veya şekillerini andıran hayâller elde etmek mümkün olamamaktadır. Görünen fazlalıklar ektoplâzmik dokulardan veya ruhî ışık radyasyonlarından ibaret kalmaktadır. Ama bunlar, gene de ruh fotoğraflarıdır. Çoğu zaman bunlarda, evlerde toplanan grupların yaptıkları seanslarda elde edilmiştir. Bu gibi seans odalarında ruhî enerjinin, ışıkların ve diğer maddelerin pek çok defalar fotoğraflarda iz bıraktıklarını bilirim. Kanaatimce, bunların çoğunluğu, seans odasında dolaşan bedensiz varlığın neşrettiği ışık radyasyonları tarafından hâsıl edilmektedir ve bu yüzden fotoğraf üzerinde ektoplâzmik kurdele intibaını bırakan şekiller hâsıl olmaktadır.

KURT

Rostfrei

ÇATAL, KAŞIK ve BIÇAKLARIMIZ

★ **Paslanmaz**

★ **Garantilidir**

★ **Gayet Şıktır**

Siz de memnun kalacaksınız.

Büyük züccaciyelerde aramanız menfaatınız icabıdır.

Tel: 22 83 89

Ruhsel - 183

FİLBO

Elektro - Termik Cihazları Fabrikası

Memleketimizin en modern fabrikalarından birisidir. FİLBO ismi sağlamlığın, konforun ve zerafetin timsalidir

Filbo Elektrik Izgaralarını,

Filbo Elektrik Ütülerini,

Filbo Elektrik Sobalarını,

Filbo Elektrik Fırın ve Ocaklarını

Her Zaman tercih ediniz.

Telefon : 22 32 71 - 22 59 70

Ruhsel - 184

DENİZ

ALEMİNDEKİ

GELİŞMELER

Sarı Kaşalotların Ülkesinde

Dr. Refet KAYSERILIOĞLU

Sarı kaşalotların büyük ülkesi devamlı kaynıyan bir kazana benziyor. Asırlardır derin bir uykuda, afyon çekmekle vakit geçiren bu ülkenin sakinlerini hiçbir dış tesir veya istilâ bu derece kamçılıyamaz ve bu nisbette uyandıramazdı. On sene önce başlıyan bir iç harp genelci denen ve maddeden başka değer tanımıyan insanı bir makine gibi gören küt'e diktatörlerinin zaferiyle neticelenmişti. Sözde halkın ve işçinin hâkimiyeti denen, esasta belli kişilerin mutlak hegemonyası olan bu katı idare doğrusu bu sarı kaşalotlar için en uygun kırbaç olmuştur. Bu afyonkeş kütleyi uyandırmak, çağdaş uygarlık seviyesine onları kısa bir zamanda çıkarmak için böyle bir sıkıya gerçekten lüzum vardı.

Turuncu kaşalotlarla yıllar sürüp bir türlü neticelenmiyen büyük harp, seller, diğer tabii âfetler onları akı'landırmaya yetmemişti. Şimdi kendi içlerinden çıkan merhamet nedir bilmez, zalim hâkimler, onları dişisiyle, erkeğiyle ve yavrusuyla devamlı bir gayretin içine atmış bulunuyor. Örfler, âdet'er ve inançlar yıkılıyor. Ataların izinden çıkmamayı en büyük meziyet, en kutsal ibadet sayan cahil kütleler işkence ve kırbacın altında boğazının ve canının derdine düşmüş haldeler. Ataya hörmeti, dedeye ibadeti düşünmeye kimsenin vakti olmadığı gibi, yüzü de yok. Çünkü Allahın günü radyolar atalara, dedelere küfür etmekle meşgul... Her âmirin en beğeni'en konuşması Ataları alay etmekle başlıyan konuşma, her memurun madalya kazandıran sözleri, ataları kötüleyip yerin dibine batıran sözler oluyor. Bu furya içinde atalara ibadete kimin cesareti olur. Esasen her çeşit ibadet de yasaktır. Safsatalarla, kütleleri uyuşturan martaval dualar veya yatıp kalkmalarla vakit geçirmek en büyük budalalıktır, deniyor bu memlekette. Eskiyle olan bütün bağlar koparılıyor. İnsanlar bir yeni düzene giriyorlar. Bu yeni düzende herşey çalışmayla elde ediliyor. Her ne pahasına olursa olsun çalışacaks'n. Hastasın, kudrets'zsin, dinlenmeye ihtiyacın var, bun'ar birer mazeret değildir.

TOPYEKÜN SILKINME

Bu gayri medeni baskı asırlardır u-

yuyan bir kütleyi uyandırıyor. Sarı kaşalotlar, bilhassa yeni yetişenler içlerinde yeni duygular ve yeni ihtiraslar duyuyorlar. Eskiden buldukları küçük yemlerle iktifa edenler, şimdi daha çok, hep daha çok'un peşine düşmüş haldeler. Kendilerinden zengin ülkelere hasetle ve hatta diş bileyerek bakıyorlar. Onları yutmak, o ülkelerin bütün nimetlerine hâkim olmak için yanıp tutuşuyorlar. Bu sarı kaşalotlar eskiden hiç saldırgan değillerdi. Fakat köpek balıklarıyla sıkı dostlukları onların usullerini, yırtıcılık ve saldırganlıklarını benimsemelerine yol açtı. Sarı kaşalotlardaki uyanma tamamen maddî yönden bir uyanma, teknikde ilerleme, daha çok ürün yetiştirme, daha çok silâh yapma, günün ilmini öğrenme v.s. tarzında oluyor. Moral değerler yönünden bilâkis büyük bir çöküntü oluyor. Yalnız kendini ve kendi menfaatını düşünmek, hiç kimsenin gözünün yaşına bakmamak, fırsatını bulunca kazık atmak, hatta canına okumak, asla merhamet, fedakârlık ve diğergamlık gibi enayiliklere yanaşmamak başlıca prensipleri bunların. Neticede teknikte ilerlemiş, fakat vahşi, saldırgan, merhametsiz bir kütle oluyor bunlar. Bu vahşi kütle dünyanın başına, tabiî önce komşularının başına belâ olacağa benziyor.

BIRLEŞMELER

Sarı kaşalotlar köpek balıklarıyla birleşip dünyayı paylaşmak istiyorlar. Fakat onların uzun zaman köpek balıklarıyla arkadaşlık etmeleri imkânsızdır. Ya köpek balıkları onları, ya onlar köpek balıklarını yutmak istiyecekler ve kavga edip ayrılacaklar. Şimdi yine kler-televizyon cihazımın geleceği gösteren düğmesine basıyorum. Tahminimin doğru olduğunu görüyorum. Gelecekte sarı kaşalotların ülkesinde olacak değişiklikler çok şaşırtıcı. Bir kere şimdiki idarecilerin çoğu kısa zamanda değişiyor. Yerlerini genç, korkusuz, büsbütün merhametsiz idareciler alıyor. Memleket süratle silâhlanıyor. Atom bombası da dahil en yeni silâhları imâl ediyorlar. Çok garip, Atom bombasının ve füzelerin sırlarını köpekbalıklarından çalıyorlar. Kısa zamanda onlar ayarında hatta daha da mütekâmil bombalar ve füzeler imâl ediyorlar. Ondan sonra kendi ırkdaşlarının önceden göç etmiş olduğu güneydeki ve kuzeydeki iki büyük ülkeyi istilâ ediyor. Kuzeydeki ülke köpek balıklarının idaresinde idi. Onu almaları aralarında küçük çarpışmaların ve tam bir ayrılmanın olmasına yol açmış, büyük bir çarpışmanın eşiğine de getirmişse de bu sonradan önlenmiştir.

Sarı kaşalotların bu başarıları ve teknik ilerlemeleri Turuncu kaşalotların ülkesinde de genelci rejimi savunanları cesaretlendirmiş ve taraftarlarını çoğaltmıştır. Böylece kısa zamanda orada da genelciler idareyi ele almışlar ve derhal sarı kaşalotlarla sıkı siyasi, iktisadi ve hukukî andlaşmalar imzalamışlardır. Sarı ve Turuncu kaşalotların anlaşmaları ve etrafa saldırmaya başlamaları bütün dünyanın huzurunu ve uykusunu kaçırmıştır. İlk olarak inek balığı denen bir cins deniz sazan balığının büyük ülkesine göz dikmişlerdir. İnek balıkları sıcak sularda yaşıyan, esmer, uzun kafalı balıklardır. Umumiyetle tenbeldirler. Dünyadan çok ahiretle uğraşırlar. Ülkelerinde kendilerinden daha aşağı seviyede bazı cins balıkları kutsal sayarlar. Onlar son yirmi, yirmi beş senede epeyce ilerlemiş ve toparlanmışlarsa da daha çok sulhçu olarak davranmışlardır. Komşularının saldırganlıkları onları kısmen ürkütmüş ve uyarmışsa da tam mânâsıyla silâhlanmalarını temin edememiştir.

İşte inek balıklarını ve onların büyük ülkesini dişlerine göre gören sarı ve turuncu kaşalotlar onların ülkelerini alttan, üstten istilâya başlamışlardır. Bu arada inek balıklarının başka dinden olan ve palamutlarla sıkı dostluk bağları kurmuş olan bir cinsi ile — ki bunlara temiz inek balıkları ülkesi denir — ilk anlarda dostluk anlaşmaları yapmışlar. Fakat esmer inek balıklarının ülkesini istilâ ettikten sonra kolayca temiz inek balıklarını da yutmaya onların ülkesini de istilâya başlamışlardır.

GELECEK YAZI :

« KÖPEK BALIKLARININ ÜLKESINDE »

TÜRKİYE KREDİ BANKASI

Sermayesi 20.000.000 T. L.

Merkezi : İstanbul

Şubeleri :

İstanbul
Beyoğlu
Galata
Kadıköy
Osmanbey
Hasköy
Beyazıt

İzmir
Ankara
Yenişehir (Ankara)
Adana
Çapa
Edirne

Samsun
Konya
İskenderun
Mersin
Bursa
Bakırköy

Anafartalar (Ankara)
Tepecik (İzmir)

HERNEVİ BANKACILIK MUAMELÂTI-BÜTÜN YABANCI MEMLEKETLERDE MUHABİRLER

Telgraf adresleri: Umum Müdürlük: Bankorgen- İstanbul   Şubeler: Bankor

Hakiki sanat eserleri gibi...

YENİ TEKSTİL kumaşları da üstün zevk, yüksek bilgi ve teknikle imâl edilmekte olup piyasada emsalleri arasında mutlak bir faikiyet temin etmiş bulunmaktadır.

Yeni Tekstil

extra kalite bir İngiliz kumaşının bütün hususiyetlerine maliktir

Ruhsel - 186

Okuyuculara CEVAPLAR

Sayın Emel Sezgi — Beylerbeyi

Mecmuanıza karşı sanıyorum benim gibi bütün gençler de gün geçtikçe bir ilgi uyanıyor. Ben şahsen mecmuanızın tiryakisi oldum. onu bayiden alıp çantama koyduğum zaman sanki çantamda çok kıymetli bir mücevher taşıyorum veya kıymetli bir dostumla berabermişim gibi geliyor bana d:yor ve soruyorsunuz:

1 — Medyomlar ne gibi özelliklere maliktirler, ilk bakışta başkalarından nasıl ayırdediiirler? Bu, doğuştan sahip olunan bir hassa mıdır?

Medyom olan şahıslar hassas tabiatlıdır. Güzel sanat ara karşı olan ilgileri; rüyalarının tahakkuk etmesi ve bir kimseyi ilk gördüğü zaman o şahsa ya büyük bir sempati veya antipati duymaları ile tanınırlar. Bütün bunlar medyomların tanınması için hiçbir zaman yeter değildir. En kesin kararı tecrübe yaparak verebiliriz. Medyomluk aşağı yukarı her insanda vardır. Fakat kiminde daha çok, kim'nde ise daha azdır. Medyom'uk doğuştan getirilen kaabiliyetlerle ilgili olmakla beraber bu kaabiliyetler çalışma ile çok geliştir:lebilir. Yalnız bir şahıs medyom olduğu halde bir ruhla irtibat kuramıyabilir. Medyomluk bir vasıtalıktır. Spatyomda (ahirette) yaşıyan varlıklardan aldıkları çeşitli tesir'eri bize nakleden şahıs medyomdur. Eğer medyoma hiçbir ruh tesir göndermezse (irtibata geçmezse) o zaman medyom birşey söyliyemez. Bunu radyo istasyonunun yayın yapmadığı zaman radyonun durumuna benzetebil'riz.

2 — Obsesyon sadece spiritizma deneylerine katılan kimse'erde mi olur? Geri ruhlar ale'âde kimse!ere veya ruhî olaylarla i!gi!enenlere de musallat olurlar mı?

Obsesyon yanız spiritimza celse'erine katılanlar da olmaz. Spiritizma celselerine bilg'sizce girişenler obsesyon için vasat hazırladıkları için bu celselere katılan!arda daha sıkça rastlanır. Obsesyon âhirette bulunan bir varlığın dünya ile irtibata geçmek arzusuna müsbet cevap veren şahısta olur. Obsesyonun olması için dünyada bulunan şahsın da ruh bakımından hazır olması lâzımdır. Bu şahısların spiritualizma alanında bılgi erini artırmaları obsesyondan kurtulmalarına daima yardımcı olur. Eğer ruhi olaylarla bilgisizce meşgul olunursa obsesyona uygun bir zemin hazırlanmış olur.

3 — Uyurken hakikatmiş gibi görülen kâbuslar esasında ruhun günlük üzüntü ve sıkıntılara karşı gösterdiği herhangi bir tezahür müdür?

Sizin de belirttiğiniz gibi rüyalar çeşitli hâd.selerin tesiri ile meydana ge.irler. 1 — Bedenî rahatsızlıklar, 2 — Günlük olaylar, 3 — Telepatik olaylar ve 4 — Ruhî ikazlar tarzında görü.ürler. Kâbuslar da ya bedenî bir rahatsızlıkla veya günlük hâdiselerin tesiri ile görülebileceği gibi o anda bir yakınınızın sıkıntı içinde bulunması da size telepatikman int.kâl ederek kâbuslar içerisinde kıvranabi irsiniz.

4 — Eksik sayılarınızı idarehanemizden temin edebileceğin'z gibi sayılar azsa pul fazla ise posta havalesi ile bedelini göndererek de temin edebilirsiniz. Kuşkonmaz Camiine kuş konammasının en akla yakın sebebi rüzgârın fazla olmasıdır. Selâm ve sevgiler.

Sayın Yaşar Günenç — İzmir

Ruh Dünyası mensuplarını tebrik etmek ister'm. «Sevgi» ülkünüz Mevlânâ'nın da ülküsü olmuştur. Bu büyük adam için yapılagelen törenler «sevgi» ülküsünün zaferidir. Derginiz yepyeni ve yüksek bir hayat görüşü getirdiğinden başarıya ulaşacaktır, diyor sorulara geçiyorsunuz.

1 — Bazı yeni fizikçi!er yeni ilimde üç değerli bir mantık kabul etmişler. «Doğru — Saçma — Yanlış». Tabiatta saçma hâdiseler vuku bulur mu?

Yeni fizikçilerin kabul ettikleri mantı-

ğı ilk sizden iştiyoruz bu izahatınızla da pek birşey anlıyamadık. Eğer bunu daha izahlı yazsanız veya hangi kitaptan istifade ettiğinizi bize bildirirseniz memnun oluruz.

Tabiattaki hâdiselere gelince hiçbir hâdise başıboş ve saçma değildir. Hepsi hesaplı ve yerli yerindedir. Modern fizikçiler hâdiselerin derinliklerine girdikçe daha büyük bir nizamı müşahede ettiklerini söylüyorlar.

2 — Fincan yoluyla yaşıyan bir insan hakkında malumat alınabilir mi? Eğer böyle şey oluyorsa hakkında malumat alınmak istenen şahıs böyle bir tecrübenin başarıya ulaşmasına nasıl mani olabilir?

Fincan yoluyla tecrübe yapılırken yaşıyan bir kimse ile irtibata geçilebilir. Fakat bunun bazı hususî durumları vardır. Bunun için tecrübeyi yapan medyomun telepati kabiliyeti olması ve irtibata geçilmek istenen şahsın da dalgın veya uykuda olması lâzımdır. Şahsın buna mani olması böyle bir tecrübenin yapılacağını biliyorsa mümkündür. Dünya şuuru ile böyle bir teklifi reddedeceğini düşünerek buna mâni olabilir.

3 — Sinema gibi yerlerde hüner gösteren sihirbazlardan biri, bir sandığa insan koymuş sonra açıp güvercin çıkarmış, güvercini sandığa koyup gene insanlaştırmış bu hakikaten böy.e midir?

Bu nevi hadiseler ekseriya çeşitli hilelerle yapılmaktadır. Bunların ruhî olaylarla bir ilgisi yoktur. Selâm ve sevgiler.

Sayın Orhan Öztürk — Samatya

İnsanlık tarihini bir dini bir de medenî diye ikiye ayırıyor ve bunların ikisinde de Amerikadaki yerlilerin nereden geldiklerinin bilinmediğinden, onlara peygamberin gelmediğinden bahsediyorsunuz. Nasıl oldu, onlara peygamber gelmedi mi diye soruyorsunuz?

Dünyamız bugünkü coğrafik durumuna gelinceye kadar birçok şekiller değiştirdi. Bunları anlatmak için dünya gelişimini jeolojik zamanlara ayırırlar. Dünyanın ilk zamanlarında bugünkü Amerika kıtası ile Asya kıtası arası bir deniz değildi. Onlar birbiri ile irtibatlı kara parçaları idi. O aradaki kara parçasında yaşıyan bir de Mu Kavminden bahsedilir. İşte üzerinde Mu Kavminin yaşadığı bu ara kıta denizin derinliklerine iniyor ve orayı sular kaplıyor. Amerika yerlilerinin esası bu kavimden gelebilir. Amerika yerlilerinin kendilerine göre bir inanç'arı vardır. Onlara da kendi seviyelerinde mürşitler gelmiştir. Selâm ve sevgiler.

Her türlü

BANKA İŞLERİNİZ İÇİN

GARANTi

BANKASI

hizmetinizdedir

KÜLTÜR YAYIN 1

EMNİYET • SÜR'AT • MODERN ÇALIŞMA

BANKA İŞLERİNİZDE

51 YILLIK TECRÜBE

TÜRK TİCARET BANKASI 1913

TÜRK TİCARET BANKASI

Fransanın en beğenilen radyosu

THOMSON

nihayet Türkiyede

Ruhsel - 187

FAAL - 376

UYUYAN RUH KUVVETLERİ

(Baştarafı Sayfa 4 de)

dar ve hileci yapmaktadır. Böylece genç insan cemiyetten öfkesini ve kinini çıkartmak meyline düşmektedir. Halbuki biz millet olarak bu yaptıklarımızın tam aksini yapmıya mecburuz. Birtakım kabiliyetlerin gizli kaldıkları şununla da sabittir ki Fatih gibi bir koruyucu geldiği devirde büyük şairler ve bilginler yetişebilmekte aynı milletin evlâdı böyle bir koruvucudan mahrum olduğu zamanlar büyük fikir adamları yetiştirememektedir. Bugünün psikosomatik test usulleri kabiliyetleri objektif olarak keşfetme işini düne nazaran çok kolaylaştırmıştır. Yeter ki bu işi ciddî bir memleket vazifesi olarak alalım. Şüphe edilemez ki bir insanın yapabileceği en hayırlı iş, bir kabiliyet keşfetmek ve onu yetiştirmeye çalışmaktır.

RUHLARLA NASIL KONUŞULUR?..

(Baştarafı Sayfa 22 de)

çok daha mükemmel ve çok daha çabuk bir tarzda...

Bir ruhla bir insanın konuşması ise, bunun biraz daha değişik bir halidir. Yâni ruhla insan konuşurken de bir mânâ alışverişi vardır. Fakat ruhtan gelen mânâları alan ve medyom denen insan, aldığı bu mânâları ya kelimeler, ya hareketler, ya da jestler, mimikler, mânâsız sesler, v.s. halinde etrafındaki diğer insanlara ifade etmektedir. Yâni medyom, bir nevi tercümanlık ve tefsircilik yaparak, aldığı mânâları bize kendi vasıtalarıyla ifade etmeye çalışmaktadır. Medyomun aldıklarını ifade ediş şekline göre, medyomları sınıflara ayırırlar. Bilhassa Fransızlar, bu tasnifçilikte pek ileri giderler. Her yeni tezahüre bir isim verirler. Bunları ilerde anlatacağız.

DİKKAT EDİLECEK HUSUSLAR

Ruhlarla konuşmanın medyomlar vasıtasıyla olduğunu, medyomların da kendi kabiliyet ve kudretlerinin şekline ve derecesine göre ruhlardan aldıkları mânâları insanlara kelime veya hareket halinde naklettiklerini öğrenmiş olduk. Medyomlar, insanlardan aldıkları kelime, hareket, ses v.s. halindeki tesirleri de mânâlar haline çevirerek ruhlara naklederler. Böylece medyom, ruhla insan arasındaki konuşmanın tercümanı ve yorumcusu oluyor demektir.

Ruhlarla konuşmanın ne demek olduğunu kısa, fakat doğru bir şekilde anladıktan sonra, çok dikkat edilmesi gereken hususlara da kısaca bir göz atalım: İlkönce şunu bilmek gerekir ki, ruhla konuşma bir eğlence değildir. Ruhlarla konuşmayı bir salon eğlencesi sanan, vakit geçirmek, meraklanmak, biraz dalga geçmek, alay etmek için bu işe teşebbüs eden kimse çok geçmeden kendisiyle alay edildiğini veya başını kurtaramıyacağı bir çamura saplandığını görecektir. Çünkü, ruhlarla konuşma celselerinde ruh - medyom - insan üçlüsünden, sahneye en çok hâkim durumda olan ve en serbest hareket edebilen, ruhtur. Eğer ruh, kendisiyle alay edilmeye kalkıldığını görürse, hele bir de geri, avare bir ruhsa, alayın âlâsını o yapar. Sonra da bu havai kişileri peşine sürükleyip, onları maskara edecek durumlara düşürür. Çağırılan ciddî ve büyük bir ruh ise, böyle avare celselere hiç gelmez veya onların irtibat yollarını tamamen kapatıverir.

İkinci husus, ruhlarla konuşmanın, bilgilerini iyice almak zaruretidir. Otomobil kullanmasını bilmeden direksiyon başına geçen bir kimse, kısa zamanda ya uçuruma yuvarlanır, ya bir yere çarpar; hem kendi hayatını, hem medyomu, hem de toplantıda bulunanları tehlikeye sokar.

Ruhlarla konuşmak, görünüşte çok kolay gibidir. Fakat ondan, müsbet ve ilmî bir netice almak, her çeşit zararlarından sakınmak hiç de kolay değildir. Onun için, evvelâ bilgi sahibi olmak, bol bol tebliğ okumak, her yönden kültürü arttırmak ve işe ciddî olarak sarılmak gerekir.

(Devam edecek)

İNSANLAR ALLAHIN ÇOCUKLARI MIDIR ?..

(Baştarafı Sayfa 15 de)

eder. Ruhların Allahın parçaları olduğunu, ona ait, ondan kopmuş cüzüler (parçaları) olduğunu kabul etmek ise bütün insanların Allah olduğunu, Allahın da insanın tâ kendisi olduğunu kabul etmek olur ki bu daha büyük bir sapıklıktır. **Çünkü Allah Mutlaktır. Hiçbir şeyle kıyaslanamıyan, hiçbir şeye benzemiyen, ne şek'i, ne belli bir yeri olmayan, eksiksiz, noksansız, tam ve mükemmel bir kudrettir.** O yaratandır, yoktan varedendir. Biz onun hakkında hiçbir şey bilemeyiz. Çünkü yaratmanın ne olduğu, yoktan var edilmenin nasıl bir şey olduğu bizce anlaşılacak şey değildir. Biz yokluğun ne olduğunu bilemeyiz ki yoktan varedilmeyi anlıyabilelim.

Ama ruhlar ve bütün kâinat daimî olarak Allah tarafından gönderilen tesirlerle beslenmektedirler. Ve ruhlara İlâhi nizamın tatbikat ve yürütülmesinde vazife alabilmek imkânı tanınmıştır. Bu yönden ruhlarla insanlar arasında devamlı sıkı bağlar mevcuttur. Belki kastedilen mâna budur.

ERDEM — Size son olarak bir sual daha soracağım. Biliyorsunuz ki tabiat kanunları değişmez ve tabiat olaylarında bir determinizm (belirlilik, gerekircilik) vardır. Yani belli sebepler, belli neticeleri doğurur. Halbuki diğer taraftan Allahın herşeye kaadir olduğu, istediği her şeyi yapabildiği söyleniyor. Bu ikisi bir tezat halinde değil midir? Tabiat kanunları veya İlâhi kanunlar değişmediğine göre Tanrı her istediğini yapamıyor demektir.

ÖZDEN — Bu söylediğiniz ancak insanlar veya yaratıklar (mahluklar) için doğrudur. Çünkü İlâhi kanunlar mahluklar için, onların sevk ve idaresi ve tekâmülleri için konulmuştur. Yaratan o kanunların üstündedir, onları gerekirse istediği şekilde değiştirebilir. Davranışlarını da İlâhi kanunlara göre düzenlemez. Çünkü onlara tabî değil hâkimdir. **Tanrının koyduğu kanunlara göre mahlukatın sevk ve idaresi ile mükellef varlıklar o kanunlara uymak zorundadır.** Ama Tanrı kendi eserine tabi olarak iş gören bir işçi veya usta değildir. Bu çok ince bir noktadır. Üzerinde dikkatle düşünmek lâzımdır.

Dr. BEDRİ RUHSELMAN VE VAZİFESİ

(Baştarafı Sayfa 11 de)

ye'de spiritizmayla uğraşanların hemen hepsini yetiştiren bu eserdir.

İkinci devre, 1946 ile 1954 yılları arasındadır. Bu devredeki çalışmaların mahsulü "Medyomluk", "Allah", "Ruhlar Arasında" ve "Mukadderat ve İcabat" isimli eserlerdir. Bu eserlerle Dr. Ruhselman, daha bariz şekilde, yeni bir görüşün ve yeni bir sistemin mümessili olarak ortaya çıkmaktadır. Bu eserler, herkesi yakından alâkadar eden tatbikî bilgileri vermişler, bir yandan da Ruh ve Kâinat eserinin noksanlarını tamamlamışlar, gelişen bilgileri sunmuşlardır.

Üçüncü devre, Rehber celseleriyle başlamış ve Önder celseleriyle bitmiştir. Bu devre, Ruhselman'ın en mühim ve en büyük vazifesini yaptığı devre olmuştur. Hayatı boyunca kazandığı bilgilerin, aldığı tebliğlerin özü, yeni aldığı bilgilerle birleştirilerek son eserinde toplanmıştır. Fakat ona son eseri diyemiyeceğiz. Çünkü, üstadın kendi ifadesine göre: "O, benim eserim değil; yüksek idareci plânın eseri ve dünyaya hediyesidir. Kitabın başında da yazan değil, 'derleyen Bedri Ruhselman' diye yazılıdır."

Bu eser hakkında fazla birşey bilmiyoruz. Fakat Bedri Ruhselman'ın hayatının gayesi olan bu eserin, insanlığa çok büyük bir aydınlık getireceğine inanıyoruz. Bugün noterde saklı bulunan o eser, zamanı gelince muhafazaya memur şahıslarca ortaya konacaktır. Zamanın geldiğini ise, o vazifenin aslî sahibi olan büyük idareci varlıklar bildireceklerdir.

Dünya dönüyor, insanlık ilerliyor, vazifeleri vazifeler, bilgileri bilgiler, vazifelileri de yeni vazifeliler takip ediyor.

DEMİRBAĞ

Alüminyum Mutbak Eşyaları Fabrikası

MAMULLERİ :

— DERİN, YUVARLAK VE YAYVAN TENCERELER.

— KAPAKLI VE KAPAKSIZ TAVALAR.

— MUHALLEBİ VE YUMURTA TAVALARI.

— SÜZGEÇ VE TEPSİLER.

— PASTA TENCERELERİ VE KAÇARALA'LAR

— ELEKTRİKLİ IZGARA, OCAK VE TOST MAKİNALARI.

— ÇAYDANLIK VE DEMLİKLER.

— DÜDÜKLÜ TENCERELER.

ve

DIĞER BIRÇOK ÇEŞITLERIMIZIN SAPLARI ISINMAZ VE BOYALARI YANMAZ.

UCUZ, SAĞLAM, ZARIF VE GARANTILIDIR.

Mamûllerimizi bütün züccaciyelerden ısrarla aramanız menfaatiniz icabıdır.

Ruhsel - 188

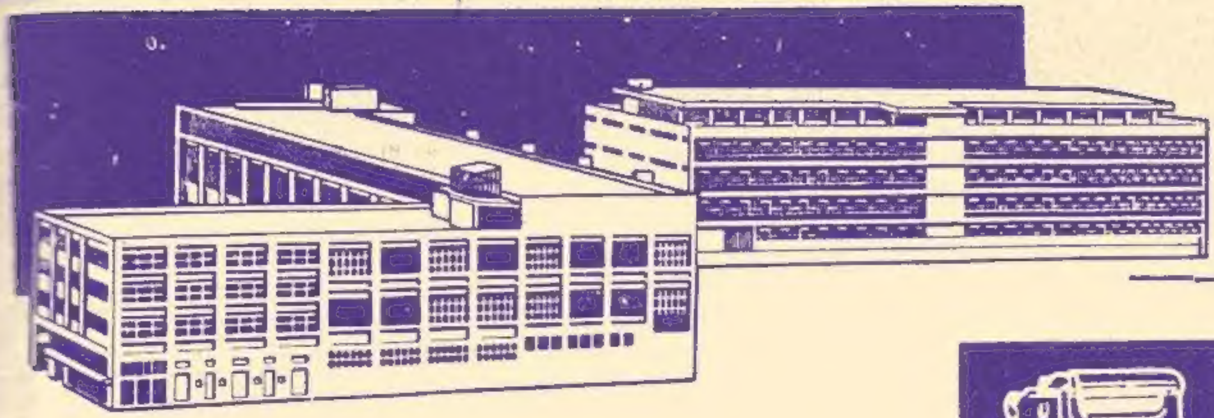

ARÇELİK
EN UYGUN FİAT — EN YÜKSEK KALİTE

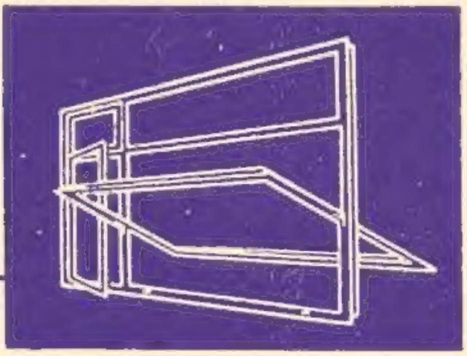

SÜTLÜCE, KARAAĞAÇ CAD., 2-4, TEL.: 49 44 00

SOĞUK ALGINLIĞINA VE
BAŞ AĞRILARINA KARŞI

OPON

FAYDALIDIR